

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2015/61 НА КОМИСИЯТА

от 10 октомври 2014 година

за допълнение на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискването за ликвидно покритие за кредитните институции

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 ⁽¹⁾, и по-специално член 460 от него,

като има предвид, че:

- (1) По време на ранната „фаза на ликвидност“ на финансовата криза, която започна през 2007 г., много кредитни институции се сблъскаха със значителни трудности, въпреки че поддържаха адекватни нива на капитала, тъй като не успяха да управляват по благоразумен начин ликвидния си риск. Някои кредитни институции станаха прекалено зависими от краткосрочното финансиране, което бързо се изчерпа в началото на кризата. Впоследствие тези кредитни институции станаха уязвими на исканията за ликвидност, тъй като не разполагаха с достатъчен обем ликвидни активи, за да посрещнат исканията за изтегляне на средства (изходящи потоци) по време на напрежение (стрес). Тогава кредитните институции бяха принудени да ликвидират активи чрез краткосрочни продажби, което създаде самоусилваща се низходяща ценова спирава и липса на доверие в пазара, водещо до криза на платежоспособността. В крайна сметка много кредитни институции станаха изключително зависими от осигуряването на ликвидност от централните банки и трябваше да бъдат спасявани чрез инжектиране на значителен обем публични средства. Тогава стана ясно, че е необходимо да се разработи подробно изискване за ликвидното покритие, чиято цел следва да бъде избягването на този риск, като направи кредитните институции по-слабо зависими от краткосрочното финансиране и предоставянето на ликвидност от страна на централните банки, както и по-устойчиви на внезапни сътресения по отношение на ликвидността.
- (2) С член 412, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на кредитните институции се налага изискване за ликвидно покритие, формулирано най-общо като задължение да държат „ликвидни активи с обща стойност, която покрива разликата между изходящите ликвидни потоци и входящите ликвидни потоци при [напрежение]“. Съгласно член 460 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Комисията се предоставя правомощието да определи подробно изискването за ликвидно покритие и обстоятелствата, при които компетентните органи трябва да наложат специфични равнища на входящите и изходящите потоци на кредитните институции, така че да бъдат отразени специфичните рискове, на които са изложени. Съгласно съображение 101 от Регламент (ЕС) № 575/2013 правилата следва да бъдат съобразени с изискването за отношението на ликвидно покритие, установено в международната рамка на Базелския комитет по банков надзор (БКБН) относно измерването, стандартите и наблюдението на ликвидния риск, като се отчитат съюзните и националните особености. До 1 януари 2018 г., когато изискването за ликвидно покритие започва изцяло да се прилага, държавите членки следва да могат да прилагат изискването за ликвидно покритие до 100 % по отношение на кредитните институции в съответствие с националното законодателство.
- (3) Съгласно стандартите за ликвидността на БКБН следва да бъдат приети правила за определяне на изискването за ликвидно покритие като отношение на буфера от „ликвидни активи“ на дадена кредитна институция към нейните „нетни ликвидни изходящи потоци“ в рамките на период на напрежение от 30 календарни дни. „Нетните

⁽¹⁾ OBL 176, 27.6.2013 г., стр. 1.

изходящи ликвидни потоци“ следва да се изчисляват чрез изваждане на ликвидните входящи потоци на кредитната институция от нейните ликвидни изходящи потоци. Отношението на ликвидно покритие следва да бъде изразено като процент и определено на минимално ниво от 100 %, когато бъде напълно приложено, което показва, че кредитната институция държи достатъчно ликвидни активи, за да посрещне нетните си ликвидни изходящи потоци в рамките на период на напрежение от 30 календарни дни. През такъв период кредитната институция следва да успее бързо да превърне своите ликвидни активи в парични средства, без да търси ликвидност от централната банка или от публични фондове, което може временно да понижи отношението на ликвидното ѝ покритие до ниво под 100 %. Ако това се случи или се очаква да се случи в даден момент, кредитните институции следва да изпълнят специалните изисквания, заложи в член 414 от Регламент (ЕС) № 575/2013, за своевременно възстановяване на отношението на ликвидното им покритие до минималното ниво.

- (4) Единствено свободно прехвърлимите активи, които могат бързо да бъдат превърнати в парични средства на частни пазари в кратки срокове и без значителна загуба на стойността, следва да бъдат определени като „ликвидни активи“ за целите на ликвидните буфери на кредитните институции. В съответствие с част шеста от Регламент (ЕС) № 575/2013 и класификацията на БКБН на ликвидните активи в съответните правила следва да се прави разлика между активи с изключително висока ликвидност и кредитно качество, или активи от ниво 1, и активи с висока ликвидност и кредитно качество, или активи от ниво 2. Последните следва да бъдат допълнително подразделени на активи от ниво 2А и активи от ниво 2Б. Кредитните институции следва да притежават достатъчно диверсифициран буфер от ликвидни активи, като вземат предвид тяхната относителна ликвидност и кредитно качество. По същия начин за всяко ниво и подниво следва да се прилагат специални изисквания към процентните намаления и лимитите на общия буфер и когато е целесъобразно, между нивата или поднивата и между категориите на ликвидните активи от едно и също ниво или подниво следва да се прилагат диференцирани изисквания, които да бъдат толкова по-строги, колкото по-ниско класирана е тяхната ликвидност.
- (5) Спрямо ликвидните активи следва да се прилагат определени общи и оперативни изисквания, за да се гарантира, че могат да бъдат превърнати в кратък срок в парични средства, с някои изключения за определени активи от ниво 1, в зависимост от случая. В тези изисквания следва да бъде конкретизирано, че не трябва да съществуват пречки пред продажбата на ликвидните активи, те следва да бъдат лесни за оценяване и допуснати за търговия на призната борса или да могат да се търгуват на активни пазари или на репо пазари. С тях следва да се гарантира също така, че звеното на кредитната институция за управление на ликвидността има достъп до нейните ликвидни активи и контрол върху тях по всяко време и че активите, представляващи ликвидния буфер, са подходящо диверсифицирани. Диверсификацията е важна, за да се гарантира, че способността на дадена кредитна институция бързо да реализира ликвидни активи без значителна загуба на стойността не е засегната от онези активи, които са уязвими от общ рисков фактор. От кредитните институции следва да се изисква да гарантират също така съгласуваността на валутната деноминация на ликвидните си активи и нетните си ликвидни изходящи потоци, за да не позволят на евентуално прекомерно валутно несъответствие да засегне способността им да използват ликвидния си буфер за покриване на изходящите ликвидни потоци в определена валута през период на напрежение.
- (6) В съответствие с препоръките на Европейския банков орган (ЕБО), направени в неговия доклад от 20 декември 2013 г., изготвен съгласно член 509, параграфи 3 и 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013, на всички видове облигации, издадени или гарантирани от централните правителства и централните банки на държавите членки, както и на онези, които са издадени или гарантирани от наднационални институции, следва да бъде даден статут на активи от ниво 1. Както е отбелязано от ЕБО, съществуват силни аргументи за целите на надзора да не се прави дискриминация между различните държави членки, тъй като изключването на някои държавни облигации от ниво 1 би създавало стимули за инвестиране в други държавни облигации в Съюза, което би довело до фрагментиране на вътрешния пазар и увеличаване на риска от верижно разпространение на проблемите при криза между кредитните институции и централните им правителства („връзката банка-централно правителство“). Що се отнася до трети страни, статутът на активи от ниво 1 следва да се дава на експозиции към централни банки и централни правителства, на които се присъжда рисково тегло 0 % съгласно правилата във връзка с кредитния риск в дял II на част 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, както е предвидено в стандарта на БКБН. На експозициите към регионални правителства, местни органи на властта или субекти от публичния сектор следва да се дава статут на активи от ниво 1 само когато се третират като експозиции към централното им правителство и на последното е присъдено рисково тегло 0 % в съответствие със същите правила за кредитния риск. Същият статут следва да се прилага спрямо експозиции към многостранни банки за развитие и международни организации с присъдено рисково тегло 0 %. Предвид изключително високата ликвидност и кредитно качество, демонстрирани от тези активи, на кредитните институции следва да бъде разрешено да ги държат в своите буфери без лимит и те не следва да подлежат на процентно намаление или изискване за диверсификация.
- (7) Като цяло активите, издавани от кредитните институции, не следва да се признават за ликвидни активи, а следва да се предоставя третиране като ниво 1 банкови активи от ниво 1, подкрепяни от правителствата на държавите членки, като например заемодатели за насърчителни заеми и държавни заемодатели, както и на активи на частни банки с изрична държавна гаранция. Последното представлява наследство от финансовата криза, което следва да бъде поетапно прекратено, и съответно само банкови активи с предоставена държавна гаранция или държавна гаранция, за която е поето задължение преди 30 юни 2014 г., следва да се считат за ликвидни активи. По същия

начин първостепенните облигации, издадени от определени конкретизирани агенции за управление на активите на определени държави членки, следва да се третира като активи от ниво 1 при същите изисквания, които са приложими спрямо експозициите към централното правителство на съответната им държава членка, но само с ограничено във времето действие.

- (8) Покритите облигации представляват дългови инструменти, издавани от кредитните институции и обезпечени чрез група активи, които обикновено се състоят от ипотечни заеми или дългове на публичния сектор, към които инвеститорите имат преференциално право на вземане в случай на неизпълнение. Тяхната обезпеченост е определена допълнителни характеристики за сигурност, като например изискването емитентът да заменя неефективните активи в групата обезпечения и да поддържа групата обезпечения при стойност, надвишаваща номиналната стойност на облигациите („изискване за покритие на актива“), допринесоха за превръщането на покритите облигации в относително нискорискови доходноосни инструменти, с ключова финансираща роля на ипотечните пазари в повечето държави членки. В определени държави членки непогасените покрити облигации надвишават групата на непогасените държавни облигации. По-специално определени покрити облигации с първа степен на кредитно качество показват отлична ликвидност през периода от 1 януари 2008 г. до 30 юни 2012 г., анализиран в доклада на ЕБО. Независимо от това ЕБО препоръчва тези покрити облигации да се третира като активи от ниво 2А, за да се постигне съгласуваност със стандартите на БКБН. В светлината на горните съображения относно тяхното кредитно качество, ликвидност и роля на пазарите на финансиране на Съюза обаче е подходящо тези покрити облигации с първа степен на кредитно качество да бъдат третирани като активи от ниво 1. С цел да се избегнат рискове от прекомерна концентрация и за разлика от другите активи от ниво 1, за притежаваните покрити облигации с първа степен на кредитно качество в ликвидния буфер следва да се прилагат таван до 70 % от общия буфер, минимално процентно намаление от 7 % и изискването за диверсификация.
- (9) Покритите облигации с втора степен на кредитно качество следва да бъдат признати като активи от ниво 2А, за които се прилагат същият таван (40 %) и същото процентно намаление (15 %), приложими спрямо другите ликвидни активи от това ниво. Това може да бъде обосновано на базата на наличните пазарни данни, според които покритите облигации с втора степен на кредитно качество имат по-голяма ликвидност от други сравними активи от ниво 2А и 2Б, като например обезпечените с ипотека върху жилищни имоти ценни книжа (RMBS, или ОИЖИЦК) с първа степен на кредитно качество. Освен това допускането на тези покрити облигации в ликвидния буфер би допринесло за диверсифициране на групата от налични активи в рамките на буфера и би предотвратило неправомерна дискриминация или „ефект на срутване“ между тях и покритите облигации с първа степен на кредитно качество. Следва да бъде отбелязано обаче, че значителен дял от тези покрити облигации получаваха втора степен на кредитно качество в резултат на понижаване на рейтинга на централното правителство на държавата членка, в която е установен техният емитент. Това отразяваше националното ограничение, обичайно заложено в методиките на агенциите за кредитен рейтинг, според което финансовите инструменти не могат да бъдат оценявани над определено ниво спрямо съответния рейтинг централните им правителства. Затова националните ограничения не даваха възможност покритите облигации, издадени в тези държави членки, да достигнат първа степен на кредитно качество независимо от своето кредитно качество, а това допълнително намаляваше ликвидността им спрямо покритите облигации с подобно качество, издадени от държави членки, чиято оценка не е понижена. В резултат на това пазарите на финансиране в рамките на Съюза ставаха все по-разпокъсани, което подчертава необходимостта да се намери подходящ заместник на външните рейтинги като един от критериите в пруденциалното регулиране, предназначени за класифициране на ликвидния и кредитния риск по покритите облигации и други категории активи. По силата на член 396, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1060/2009 на Европейския парламент и на Комисията⁽¹⁾ до 31 декември 2015 г. Комисията трябва да представи доклад за алтернативните спрямо кредитните рейтинги инструменти с цел премахване на всички позовавания на кредитните рейтинги в нормативната уредба на Съюза до 1 януари 2020 г.
- (10) По отношение на обезпечените с активи ценни книжа (ABS, или ОАЦК) ЕБО препоръчва, съгласно своите емпирични констатации и стандарта на БКБН, само обезпечените с ипотека върху жилищни имоти ценни книжа с първа степен на кредитно качество да бъдат признати като активи от ниво 2Б при процентно намаление от 25 %. Възможно е отклонение от тази препоръка и разширяване на критериите за включване във ниво 2Б, за да бъдат обхванати определени ОАЦК, обезпечени с други активи. По-широк диапазон от допустими подкатегории активи би увеличил диверсификацията в рамките на ликвидния буфер и би улеснил финансирането на реалната икономика. В допълнение към това, тъй като наличните пазарни данни показват наличието на слаба връзка между ОАЦК и други ликвидни активи като например държавни облигации, връзката банка — централно правителство ще бъде отслабена и фрагментирането на вътрешния пазар ще бъде смекчено. Освен това съществуват доказателства, че инвеститорите са склонни да събират висококачествени ОАЦК с кратка средно претеглена продължителност и високи предсрочни плащания през периоди на финансова нестабилност, тъй като бързо се преобразуват в пари в брой и могат да се считат за сигурен източник на ликвидност. Такъв е по-специално случаят с ОАЦК, обезпечени със заеми и лизингови договори за финансиране на придобиването на моторни превозни средства („ОАЦК, обезпечени със заем за автомобили“), при които се наблюдава променливост на цените и средни спредове, сравними с ОИЖИЦК през периода 2007—2012 г. Определени ОАЦК по потребителски кредити, като кредитни карти, също показват сравнително добри нива на ликвидност. Накрая, допускането на ОАЦК, обезпечени с реални икономически активи, като вече споменатите и заемите за малки и средни предприятия („МСП“), би могло да допринесе за икономически растеж, тъй като ще дава положителен сигнал на инвеститорите по отношение на тези

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно агенциите за кредитен рейтинг (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 1).

активи. Ето защо в съответните правила следва да се признават ОАЦК, обезпечени не само с жилищни ипотечни заеми, но също със заеми за автомобили, потребителски кредити и заеми за МСП като активи от ниво 2Б. С цел да бъде запазена надеждността и функционалността на ликвидния буфер обаче, тяхната допустимост следва да бъде обвързана с определени изисквания за високо качество, съгласувани с критериите, които следва да се прилагат към обикновените, прозрачни и стандартизирани секюритизации в други законодателни актове за финансовия сектор. По отношение по-конкретно на ОИЖИЦК изискванията за високо качество следва да включват спазването на определени съотношения между стойността на заема и стойността на недвижимия имот и между стойността на заема и размера на доходите, но тези съотношения следва да не се прилагат за ОИЖИЦК, които са издадени преди началната дата на прилагане на изискването за ликвидно покритие. С цел да бъде отчетена по-ниската ликвидност, наблюдавана при ОАЦК по потребителските кредити и заемите за МСП спрямо ОИЖИЦК и ОАЦК по заемите за автомобили, за първите следва да се прилага по-високо процентно намаление (35 %). За всички ОАЦК следва да се прилагат, както за останалите активи от ниво 2Б, общият таван от 15 % в ликвидния буфер и изискването за диверсификация.

- (11) Правилата по отношение на класификацията, изискванията, таваните и процентните намаления за останалите активи от ниво 2А и ниво 2Б следва да бъдат тясно съгласувани с препоръките на БКБН и ЕБО. От друга страна, акциите и дяловете в предприятия за колективно инвестиране (ПКИ) следва да бъдат третираны като ликвидни активи от същото ниво и категория както базисните активи на предприятието.
- (12) При определянето на отношението на ликвидно покритие е подходящо също да се вземе предвид централизираното управление на ликвидността при мрежите за кооперативни и институционални защитни схеми, при които централната институция или орган има сходна на централната банка роля, тъй като членовете на мрежата обикновено нямат пряк достъп до последната. Ето защо в подходящите правила следва да се признават като ликвидни активи безсрочните влогове, направени от членовете на мрежата при кредитната институция, и друго ликвидно финансиране, което може да им бъде предоставено от кредитната институция. При депозитите, които не отговарят на критериите за ликвидни активи, следва да могат да се използват преференциални ставки за изходящите потоци, които са разрешени на оперативните влогове.
- (13) Ставката за изходящите потоци за стабилните влогове на дребно следва да бъде определена по подразбиране на 5 %, но следва да бъде разрешена преференциална ставка за изходящите потоци от 3 % за всички кредитни институции, участващи в схема за гарантиране на депозитите в държава членка, която отговаря на определени строги критерии. На първо място, трябва да се вземе предвид изпълнението от страна на държавите членки на Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Комисията ⁽¹⁾. Второ, схемата на всяка държава членка следва да отговаря на определени изисквания, засягащи срока за изплащане, предварителното финансиране и достъпа до допълнителни финансови средства в случай на искане за използване на значителни средства от нейните резерви. Накрая, прилагането на преференциална ставка от 3 % следва да подлежи на предварителното одобрение на Комисията, което следва да се предоставя само когато Комисията е убедена, че схемата за гарантиране на депозитите в държавата членка отговаря на горните критерии и че няма надделяващи съображения относно функционирането на вътрешния пазар на влоговете на дребно. Във всеки случай преференциалната ставка от 3 % за стабилните влогове на дребно не следва да се прилага преди 1 януари 2019 г.
- (14) Кредитните институции следва да имат възможност да идентифицират други влогове на дребно, при които има по-високи нива на изтегляне. В подходящи правила, базирани на насоките на ЕБО относно влоговете на дребно, които са свързани с различни изходящи потоци, следва да бъдат определени критериите за идентифициране на тези влогове на дребно въз основа на специфичните им характеристики, а именно размера на общия влог, естеството на влога, доходността, вероятността за изтегляне и дали вложителят е местно лице или чуждестранно лице.
- (15) Не бива да се допуска, че кредитните институции винаги ще получават ликвидна подкрепа от други предприятия, принадлежащи към една и съща група или към една и съща институционална защитна схема, когато се затрудняват с изпълнението на своите задължения за плащане. При все това, когато не е предоставено освобождаване от прилагането на отношението на ликвидно покритие на индивидуално ниво в съответствие с членове 8 или 10 от Регламент (ЕС) № 575/2013, ликвидните потоци между две кредитни институции, които принадлежат към една и съща група или към една и съща институционална защитна схема, по принцип следва да получат симетрични ставки за входящите и изходящите потоци, за да се избегне загуба на ликвидност на вътрешния пазар, при условие

⁽¹⁾ Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149).

че са налице всички предпазни мерки и само с одобрението на съответните компетентни органи. Такова преференциално третиране може да бъде предоставено само на трансгранични потоци на базата на допълнителни обективни критерии, включително нискорисков ликвиден профил на доставчика и получателя.

- (16) С цел да се попречи на кредитните институции да разчитат единствено на очакваните входящи потоци, за да изпълнят отношението на ликвидно покритие, както и за да се гарантира минимално ниво на притежаваните ликвидни активи, размерът на входящите потоци, който може да компенсира изходящите потоци, следва да бъде ограничен до 75 % от общите очаквани изходящи потоци. Тъй като съществуват обаче специализирани бизнес модели, за да се приложи принципът на пропорционалност и след предварителното одобрение на компетентните органи, следва да бъдат разрешени определени изключения от този таван, независимо дали са пълни или частични. Това следва да включва освобождаване за потоците на вътрешногрупови и вътрешноинституционални защитни схеми и кредитни институции, специализирани в ипотечно кредитиране чрез посредник или в лизинг и факторинг. Освен това кредитните институции, специализирани във финансиране за придобиване на моторни превозни средства или в предоставянето на потребителски кредити, следва да имат право да прилагат по-висок таван от 90 %. Тези изключения следва да бъдат достъпни както на индивидуално, така и на консолидирано ниво, но само когато са изпълнени определени критерии.
- (17) Отношението на ликвидно покритие следва да се прилага спрямо кредитните институции както на индивидуална, така и на консолидирана основа, освен ако компетентните органи отменят прилагането на индивидуална основа в съответствие с член 8 или 10 от Регламент (ЕС) № 575/2013. При консолидирането на дъщерните предприятия в трети страни следва да се вземат предвид изискванията за ликвидно покритие, приложими в тези страни. По същия начин, правилата за консолидирането в Съюза не следва да предоставят по-благоприятно третиране на ликвидните активи, ликвидните изходящи или входящи потоци в дъщерни предприятия в трети страни, от съществуващото третиране съгласно националното законодателство в тези трети страни.
- (18) В съответствие с член 508, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 Комисията трябва да докладва пред съзакондателните органи не по-късно от 31 декември 2015 г. по въпроса дали и как изискването за ликвидно покритие по шеста част следва да се прилага за инвестиционните посредници. Докато тази разпоредба започне да се прилага, инвестиционните посредници следва да продължат да спазват националното законодателство на държавите членки относно изискването за ликвидно покритие. Инвестиционните посредници обаче следва да спазват отношението на ликвидно покритие на консолидирана основа, определено в настоящия регламент, когато представляват част от банкови групи.
- (19) Кредитните институции са длъжни да се отчитат пред своите компетентни органи за изпълнението на изискването за ликвидно покритие, както е определено подробно в настоящия регламент в съответствие с член 415 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
- (20) С цел да бъде дадено достатъчно време на кредитните институции да изпълнят изцяло подробното изискване за ликвидно покритие, то следва да бъде въведено постепенно в съответствие с графика, определен в член 460, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, като се започне с минимум от 60 % от 1 октомври 2015 г. и се повиши до 100 % от 1 януари 2018 г.

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ОТНОШЕНИЕ НА ЛИКВИДНО ПОКРИТИЕ

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се установяват правилата за подробно определяне на изискването за ликвидно покритие, предвидено в член 412, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Член 2

Обхват и приложение

1. Настоящият регламент се прилага спрямо кредитните институции, които са обект на надзор съгласно Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (¹).

(¹) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

2. Кредитните институции изпълняват настоящия регламент на индивидуална основа в съответствие с член 6, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Компетентните органи могат да отменят изцяло или частично прилагането на настоящия регламент на индивидуална основа по отношение на дадена кредитна институция в съответствие с членове 8 и 10 от Регламент (ЕС) № 575/2013, при условие че са изпълнени изискванията, определени в тях.
3. Когато дадена група включва една или повече кредитни институции, институцията майка от ЕС, институцията, контролирана от финансов холдинг майка от ЕС, или институцията, контролирана от финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, изпълнява задълженията по настоящия регламент на консолидирана основа в съответствие с член 11, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и всички долупосочени разпоредби:
- а) активите от трети държави, които отговарят на изискванията по дял II и които се притежават от дъщерно предприятие в трета държава, не се признават за ликвидни активи за целите на консолидацията, когато не отговарят на критериите за ликвидни активи съгласно националното законодателство на третата държава, в което се определя изискването за ликвидно покритие;
 - б) изходящите ликвидни потоци в дъщерно предприятие в трета държава, за които съгласно националното законодателство на тази страна, в което е определено изискването за ликвидно покритие, се прилагат по-високи ставки от определените в дял III, подлежат на консолидация в съответствие с по-високите ставки, определени в националното законодателство на третата държава;
 - в) входящите ликвидни потоци в дъщерно предприятие в трета държава, за които съгласно националното законодателство на тази държава, в което е определено изискването за ликвидно покритие, се прилагат по-ниски ставки от определените в дял III, подлежат на консолидация в съответствие с по-ниските ставки, определени в националното законодателство на третата държава;
 - г) инвестиционните посредници в групата изпълняват член 4 от настоящия регламент на консолидирана основа и член 412 от Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на определението на ликвидните активи, изходящите и входящите ликвидни потоци както за индивидуални цели, така и за целите на консолидацията. Освен определеното в настоящата точка, инвестиционните посредници продължават да изпълняват подробното изискване за отношението на ликвидно покритие за инвестиционните посредници, както е определено в националното законодателство на държавите членки, докато бъде конкретизирано изискването за отношението на ликвидно покритие в съответствие с член 508 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - д) на консолидирано равнище размерът на входящите потоци, произтичащи от специализирана кредитна институция по член 33, параграфи 3 и 4, се признава само до размера на изходящите потоци, произтичащи от същото предприятие.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „активи от ниво 1“ са активи с извънредно висока ликвидност и кредитно качество съгласно член 416, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕС) № 575/2013;
2. „активи от ниво 2“ са активи с висока ликвидност и кредитно качество съгласно член 416, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕС) № 575/2013; активите от ниво 2 са допълнително подразделени на активи от ниво 2А и ниво 2Б в съответствие с дял II, глава 2 от настоящия регламент;
3. „ликвиден буфер“ е размерът на ликвидните активи, които кредитната институция притежава в съответствие с дял II от настоящия регламент;
4. „отчетна валута“ е валутата, в която ликвидните елементи, посочени в шеста част, дялове II и III от Регламент (ЕС) № 575/2013, трябва да бъдат отчетени пред компетентния орган в съответствие с член 415, параграф 1 от същия регламент;
5. „изискване за покритие с активи“ е отношението на активите към пасивите, както е определено с цел подобряване на кредитното качество по отношение на покритиите облигации в националното законодателство на държава членка или трета държава;
6. „МСП“ е микро-, малко или средно предприятие съгласно определението в Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията ⁽¹⁾;
7. „нетни изходящи ликвидни потоци“ са разликата между изходящите ликвидни потоци на кредитна институция и нейните входящи ликвидни потоци в съответствие с дял III от настоящия регламент;

⁽¹⁾ Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).

8. „влог на дребно“ е задължение към физическо лице или към МСП, когато МСП отговаря на изискванията за класа експозиции на дребно съгласно стандартизирания или вътрешнорейтинговия подход за кредитен риск, или задължение към дружество, което отговаря на условията за третиране по член 153, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и когато съвкупният размер на влоговете на такова МСП или дружество на групово основа не надвишава 1 милион евро;
9. „финансов клиент“ е клиент, който извършва една или повече от дейностите по приложение I към Директива 2013/36/ЕС като своя основна дейност или е някое от следните:
- а) кредитна институция;
 - б) инвестиционен посредник;
 - в) финансова институция;
 - г) дружество със специална инвестиционна цел — секюритизация (ДСИЦС);
 - д) предприятие за колективно инвестиране (ПКИ);
 - е) инвестиционна схема от затворен тип;
 - ж) застрахователно предприятие;
 - з) презастрахователно предприятие;
 - и) финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност;
10. „лично инвестиционно дружество“ (ЛИД) е предприятие или тръст, чийто собственик или действителен собственик съответно е физическо лице или група от тясно свързани физически лица, което/който е създаден(о) с единствената цел да управлява имуществото на собствениците и което/който не извършва друга търговска, промишлена и професионална дейност. Целта на ЛИД може да включва извършването на други спомагателни дейности, като отделяне на активите на собствениците от корпоративните активи, улесняване на прехвърлянето на активите в рамките на семейството или предотвратяване на разделянето на активите след смъртта на член на семейството, при условие че те са свързани с основната цел за управление на имуществото на собствениците;
11. „напрежение“ е внезапно или силно влошаване на платежоспособността или ликвидността на кредитна институция поради промени в пазарните условия или специфични за институцията фактори, в резултат на което може да съществува значителен риск кредитната институция да стане неспособна да изпълнява задълженията си, когато същите станат изискуеми в рамките на следващите 30 календарни дни;
12. „маржин заеми“ са обезпечени заеми, които се предоставят на клиентите с цел заемане на търговски позиции чрез ливъридж.

Член 4

Отношение на ликвидно покритие

1. Подробното изискване за ликвидно покритие в съответствие с член 412, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 е равно на отношението на ликвидния буфер на дадена кредитна институция към нейните нетни изходящи ликвидни потоци в рамките на период на напрежение от 30 календарни дни и се изразява като процент. Кредитните институции изчисляват своето отношение на ликвидно покритие по следната формула:

$$\frac{\text{Ликвиден буфер}}{\text{Нетни изходящи ликвидни потоци през период на напрежение от 30 календарни дни}} = \text{Отношение на ликвидно покритие (\%)}$$

2. Кредитните институции поддържат отношение на ликвидно покритие най-малко 100 %.

3. Независимо от параграф 2, по време на периоди на напрежение кредитните институции могат да осребрят ликвидните си активи, за да покрият нетните си изходящи ликвидни потоци, дори ако такава употреба на ликвидните активи може да доведе през такива периоди до спад на отношението на ликвидното им покритие под 100 %.

4. Когато отношението на ликвидно покритие на кредитна институция спадне или има основание да се очаква, че ще спадне под 100 %, се прилага изискването, определено в член 414 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Докато не бъде възстановено отношението на ликвидно покритие до нивото, посочено в параграф 2, кредитната институция отчита пред компетентния орган отношението на ликвидно покритие в съответствие с Регламент за изпълнение (ЕС) № 680/2014 на Комисията ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 680/2014 на Комисията от 16 април 2014 година за определяне, в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета, на техническите стандарти за изпълнение по отношение на предоставянето на информация от институциите на надзорните органи (ОВ L 191, 28.6.2014 г., стр. 1).

5. Кредитните институции изчисляват и наблюдават своето отношение на ликвидно покритие в отчетната валута и във всяка от валутите за отделно отчитане в съответствие с член 415, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, така, както и при задълженията в отчетната валута. Кредитните институции отчитат пред своя компетентен орган отношението на ликвидно покритие в съответствие с Регламент за изпълнение (ЕС) № 680/2014.

Член 5

Сценарии за напрежение за целите на отношението на ликвидно покритие

Следните сценарии могат да се считат за индикатори за обстоятелствата, при които дадена кредитна институция може да се счита за подложена на напрежение:

- а) изтегляне на значителен дял от нейните влогове на дребно;
- б) частична или пълна загуба на необезпечен капацитет за финансиране на едро, включително влогове на едро и други източници на условно финансиране, като получени линии за осигуряване на ликвидност или кредитни линии със или без поето задължение;
- в) частична или пълна загуба на обезпечено краткосрочно финансиране;
- г) допълнителни изходящи ликвидни потоци в резултат на понижаване на кредитния рейтинг с до три степени;
- д) повишена променливост на пазара, която засяга стойността на обезпечението или неговото качество или създава необходимост от допълнително обезпечение;
- е) непланирано усвояване на ликвидни и кредитни улеснения;
- ж) потенциално задължение за обратно изкупуване на дълг или изпълнение на извъндоговорни задължения.

ДЯЛ II

ЛИКВИДЕН БУФЕР

ГЛАВА 1

Общи разпоредби

Член 6

Състав на ликвидния буфер

За да могат да бъдат включени в състава на ликвидния буфер на кредитна институция, ликвидните активи трябва да отговарят на всяко от следните изисквания:

- а) общите изисквания по член 7;
- б) оперативните изисквания по член 8;
- в) съответните критерии за допустимост за тяхната класификация като активи от ниво 1 или ниво 2 в съответствие с глава 2.

Член 7

Общи изисквания към ликвидните активи

1. За да отговарят на критериите за ликвидни активи, активите на кредитната институция трябва да отговарят на изискванията в параграфи от 2 до 6.

2. Активите трябва да представляват свободно от тежести имущество, право или участие на кредитна институция. Активът се счита за свободен от тежести за тези цели, когато кредитната институция не е обект на законово, договорно, регулаторно или друго ограничение, което не ѝ дава право да ликвидира, продава, прехвърля, отнася или като цяло да се разпорежда с този актив чрез активна окончателна продажба или репо сделка в рамките на следващите 30 календарни дни. Следните активи се считат за свободни от тежести:

- а) активи, включени в група, които са достъпни за незабавно ползване като обезпечение за получаване на допълнително финансиране в рамките на наличните кредитни линии, за които е поето задължение, но още не са финансирани. Тук се включват активи, депозирани от кредитната институция в централната институция, в кооперативна мрежа или институционална защитна схема. Кредитните институции допускат, че активите в групата са обременени с тежести във възходящ ред въз основа на класификацията на активите по ликвидност в глава 2, като се започва с активите, които не отговарят на изискванията за включване в ликвидния буфер;
- б) активи, получени от кредитната институция като обезпечение с цел редуциране на кредитния риск в рамките на обратни репо сделки и трансакции, финансирани чрез ценни книжа, и с които кредитната институция може да се разпорежда.

3. Активите трябва да не са издадени от самата кредитна институция, от нейното предприятие майка, различно от субект от публичния сектор, което не е кредитна институция, от нейно дъщерно предприятие или друго дъщерно предприятие на нейното предприятие майка или от дружество със специална цел — секюритизация, с което кредитната институция има тесни връзки.

4. Активите трябва да не са издадени от някое от следните:

- а) друга кредитна институция, освен ако емитентът е субект от публичния сектор, посочен в член 10, параграф 1, буква в) и в член 11, параграф 1, букви а) и б), активът е покрита облигация, посочена в член 10, параграф 1, буква е) и член 11, параграф 1, букви в) и г), или активът принадлежи към категорията, описана в член 10, параграф 1, буква д);
- б) инвестиционен посредник;
- в) застрахователно предприятие;
- г) презастрахователно предприятие;
- д) финансов холдинг;
- е) финансов холдинг със смесена дейност;
- ж) друг субект, който извършва една или повече от дейностите, изброени в приложение I към Директива 2013/36/ЕС. За целите на настоящия член ДСИЦС не се считат за включени в категорията на субектите, посочени в настоящата точка.

5. Стойността на активите трябва да може да бъде определена въз основа на широкоизвестни и леснодостъпни пазарни цени. При отсъствието на пазарни цени стойността на активите трябва да може да бъде определена по лесна за изчисляване формула, в която се използват обществено достъпни величини и която не е съществено зависима от значителни допускания.

6. Активите трябва да са допуснати за търговия на призната борса или могат да се търгуват чрез активна окончателна продажба или чрез опростена репо сделка на общопризнати репо пазари. Тези критерии се оценяват отделно за всеки пазар. Актив, допуснат за търговия на организирано място за търговия, което не е призната борса, в държава членка или в трета държава, се счита за ликвиден само когато мястото за търговия осигурява активен и голям пазар за окончателни продажби на активи. Кредитната институция взема предвид следните минимални критерии за преценка дали мястото за търговия осигурява активен и голям пазар за целите на настоящия параграф:

- а) исторически данни за ширината и дълбочината на пазара, доказани от ниски спредове купува — продава, високи обеми на търговия и голям брой разнообразни участници на пазара;
- б) наличие на солидна пазарна инфраструктура.

7. Изискванията, определени в параграфи 5 и 6, не се отнасят за:

- а) банкнотите и монетите, посочени в член 10, параграф 1, буква а);
- б) експозициите към централните банки, посочени в член 10, параграф 1, букви б) и г) и член 11, параграф 1, буква б);
- в) ликвидното улеснение с ограничено ползване и с поето задължение по член 12, параграф 1, буква г);
- г) влоговете и друго финансиране в кооперативните мрежи и институционалните защитни схеми, посочени в член 16.

Член 8

Оперативни изисквания

1. Кредитните институции трябва да разполагат с действащи правила и ограничения, за да гарантират, че притежаваните ликвидни активи, които съставляват техния ликвиден буфер, са достатъчно диверсифицирани във всеки момент. За тези цели кредитните институции вземат предвид степента на диверсификация между различните категории ликвидни активи и в рамките на една и съща категория ликвидни активи, посочени в глава 2 от настоящия дял, както и други относими фактори на диверсификацията като вид емитенти, контрагенти или географското местоположение на тези емитенти и контрагенти.

Компетентните органи могат да налагат определени ограничения или изисквания към ликвидните активи на кредитните институции, за да се гарантира изпълнението на изискването, определено в настоящия параграф. Такова ограничение или изискване обаче не се прилага към:

- а) следните категории активи от ниво 1:
 - i) банкнотите и монетите, посочени в член 10, параграф 1, буква а);
 - ii) експозициите към централните банки, посочени в член 10, параграф 1, букви б) и г);

- iii) активите, които представляват вземания към многостранни банки за развитие и международни организации, посочени в член 10, параграф 1, буква ж), или които са гарантирани от тях;
- б) категориите активи от ниво 1, които представляват вземания към централни или регионални правителства, местни органи на властта или субекти от публичния сектор, посочени в член 10, параграф 1, букви в) и г), при условие че кредитната институция държи съответния актив, за да покрива нетните изходящи ликвидни потоци под напрежение във валутата на държавата членка или трета държава, или активът е издаден от централни или регионални правителства, местни органи на властта или субекти от публичния сектор от държавата членка по произход на кредитната институция;
- в) ликвидното улеснение с ограничено ползване и с поето задължение по член 12, параграф 1, буква г).

2. Кредитните институции трябва да имат лесен достъп до своите ликвидни активи и могат да ги осребрят по всяко време през периода на напрежение от 30 календарни дни чрез окончателна продажба или репо сделка на общоприети репо пазари. Даден ликвиден актив се счита за леснодостъпен за кредитната институция, когато няма правни или практически пречки пред възможността на кредитната институция да осребрят своевременно този актив.

Активите, използвани за подобряване на кредитното качество в структурирани трансакции или за покриване на оперативни разходи на кредитните институции, не се считат за леснодостъпни за кредитните институции.

Активите, държани в трета държава, в която има ограничения върху свободното им прехвърляне, се считат за леснодостъпни само доколкото кредитната институция ги използва за покриване на изходящите ликвидни потоци в тази трета държава. Активите, държани в неконвертируема валута, се считат за леснодостъпни само доколкото кредитната институция ги използва за покриване на изходящите ликвидни потоци в тази валута.

3. Кредитните институции гарантират, че техните ликвидни активи са под контрола на специално звено за управление на ликвидността в рамките на кредитната институция. Изпълнението на това изискване се доказва пред компетентния орган чрез:

- а) включването на ликвидните активи в отделна група под прякото управление на звеното по ликвидността и с единственото намерение да бъдат използвани като източник на условно финансиране, включително по време на периоди на напрежение;
- б) установяването на вътрешни системи и мерки за контрол, за да се осигури по всяко време през периода на напрежение от 30 календарни дни ефективен оперативен контрол на звеното за управление на ликвидността за осребряване на ликвидните активи и да се получи достъп до условно финансиране без пряко противоречие със съществуващите търговски стратегии или стратегии за управление на риска. По-конкретно активите не се включват в ликвидния буфер, когато тяхната продажба без подмяна през периода на напрежение от 30 календарни дни би отменила хеджиране, което би създавало открита рискова позиция, надхвърляща вътрешните лимити на кредитната институция;
- в) комбинация от варианти а) и б), при условие че компетентният орган счита такава комбинация за приемлива.

4. Кредитните институции осребряват редовно и най-малко веднъж годишно достатъчно представителна извадка от своите ликвидни активи чрез окончателна продажба или чрез опростена репо сделка на общопризнати репо пазари. Кредитните институции разработват стратегии за реализиране на извадки от ликвидни активи, които са достатъчни за:

- а) проверка на достъпа до пазара на тези активи и тяхната използваемост;
- б) проверка на ефективността на процесите за своевременно осребряване на активите на кредитната институция;
- в) минимизиране на риска от изпращане към пазара по време на периоди на напрежение на отрицателен сигнал в резултат на осребряването на активите на кредитната институция.

Изискването, определено в първата алинея, не се прилага спрямо активите от ниво 1, посочени в член 10, различни от изключително висококачествените покрити облигации, спрямо ликвидното улеснение с ограничено ползване и с поето задължение по член 12, параграф 1, буква г) или спрямо влоговете и друго ликвидно финансиране в кооперативните мрежи и институционалните защитни схеми, посочени в член 16.

5. Изискването по параграф 2 не препятства кредитните институции да хеджират пазарния риск, свързан с техните ликвидни активи, при условие че са изпълнени следните изисквания:

- а) кредитната институция въвежда целесъобразни вътрешни правила в съответствие с параграфи 2 и 3, за да гарантира, че тези активи продължават да бъдат леснодостъпни и под контрола на звеното за управление на ликвидността;
- б) нетните изходящи и входящи ликвидни потоци, които биха произтекли от предсрочно закриване на хеджиращата позиция, се вземат предвид при оценяването на съответния актив съгласно член 9.

6. Кредитните институции гарантират, че валутната деноминация на ликвидните им активи съответства на валутното разпределение на техните нетни изходящи ликвидни потоци. Когато е целесъобразно обаче, компетентните органи могат да изискат от кредитните институции да ограничат несъответствието между валутите чрез въвеждане на лимити върху размера на нетните изходящи ликвидни потоци в определена валута, които може да бъдат покрити през период на напрежение чрез притежаване на ликвидни активи, които не са деноминирани в тази валута. Това ограничение може да бъде прилагано само по отношение на отчетната валута или валута, която може да подлежи на отделно отчитане в съответствие с член 415, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013. При определянето на нивото на ограничението върху несъответствието на валутите, което може да бъде приложено в съответствие с настоящия параграф, компетентните органи следва да вземат предвид най-малко следното:

а) дали кредитната институция може да извърши някое от следните:

- i) да използва ликвидните активи, за да генерира ликвидност във валутата и в юрисдикцията, в която възникват нетните изходящи ликвидни потоци;
- ii) да замени валутите и да набере средства на валутните пазари при условия на напрежение в рамките на периода на напрежение от 30 календарни дни, както е определено в член 4;
- iii) да прехвърли излишък от ликвидност от една валута в друга и между юрисдикциите и юридическите субекти в своята група при условия на напрежение в рамките на периода на напрежение от 30 календарни дни, както е определено в член 4;

б) въздействието на внезапни неблагоприятни изменения на валутните курсове върху съществуващите несъгласувани позиции и върху ефективността на съществуващото хеджиране на валутните курсове.

Счита се, че всяко ограничение върху несъответствието на валутите, наложено в съответствие с настоящия параграф, представлява специално изискване за ликвидност по член 105 от Директива 2013/36/ЕС.

Член 9

Оценяване на ликвидните активи

За целите на изчисляването на отношението на своето ликвидно покритие кредитната институция използва пазарната стойност на своите ликвидни активи. Пазарната стойност на ликвидните активи се редуцира в съответствие с процентните намаления, определени в глава 2, и с член 8, параграф 5, буква б), когато е приложимо.

ГЛАВА 2

Ликвидни активи

Член 10

Активи от ниво 1

1. Активите от ниво 1 включват единствено активи, попадащи в една или повече от следните категории и отговарящи във всеки случай на критериите за допустимост, определени тук:

- а) монети и банкноти;
- б) следните експозиции към централните банки:
 - i) активи, които представляват вземания към Европейската централна банка (ЕЦБ) или централната банка на държава членка или са гарантирани от нея;
 - ii) активи, които представляват вземания към централни банки на трети страни или са гарантирани от тях, при условие че на експозициите към централната банка или нейното централно правителство е присъдена кредитна оценка най-малко първа степен на кредитно качество от одобрена агенция за външна кредитна оценка (АВКО) в съответствие с член 114, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - iii) резерви, които кредитната институция държи в централна банка, посочени в подточки i) и ii), при условие че кредитната институция има разрешение да изтегли тези резерви по всяко време през периоди на напрежение и условията на изтегляне са конкретизирани в споразумение между съответния компетентен орган и ЕЦБ или централната банка;
- в) активи, които представляват вземания към централни или регионални правителства, местни органи на властта или субекти от публичния сектор или са гарантирани от тях:
 - i) централното правителство на държава членка;
 - ii) централното правителство на трета държава, при условие че му е присъдена кредитна оценка най-малко първа степен на кредитно качество от одобрена АВКО в съответствие с член 114, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

- iii) регионални правителства или местни органи на властта в държава членка, при условие че активите се третират като експозиции към централното правителство на държавата членка в съответствие с член 115, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- iv) регионални правителства или местни органи на властта в трета държава от категорията по подточка ii), при условие че активите се третират като експозиции към централното правителство на третата държава в съответствие с член 115, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- v) субекти от публичния сектор, при условие че активите се третират като експозиции към централното правителство на държава членка или към някое от регионалните правителства или местните органи на властта, посочени в подточка iii) в съответствие с член 116, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- г) активи, които представляват вземания към или са гарантирани от централното правителство или централната банка на трета държава, на която не е присъдена кредитна оценка най-малко първа степен на кредитно качество от одобрена АВКО в съответствие с член 114, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, при условие че в този случай кредитната институция може да признае актива само като актив от ниво 1, за да покрие нетните изходящи ликвидни потоци под напрежение в същата валута, в която е деноминиран активът.

Когато активът не е деноминиран в местната валута на третата държава, кредитната институция може да го признае като актив от ниво 1 само до размера на нейните нетни изходящи ликвидни потоци под напрежение в тази чуждестранна валута, който съответства на нейните операции в юрисдикцията, в която е поет ликвидният риск;

- д) активи, издадени от кредитни институции, които отговарят поне на едно от следните две изисквания:
 - i) емитентът е кредитна институция, учредена или създадена от централното правителство на държава членка или от регионално правителство или местен орган на властта в държава членка, правителството или местният орган на власт са задължени от законодателството да защитават икономическата основа на кредитната институция и да поддържат нейната финансова жизнеспособност, докато тя съществува, и всяка експозиция към това регионално правителство или местен орган на властта, в зависимост от случая, се третира като експозиция към централното правителство на държавата членка в съответствие с член 115, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - ii) кредитната институция е насърчителен заемодател, което за целите на настоящия член означава кредитна институция, предназначена за изпълнение на целите на публичната политика на Съюза или на централното или регионалното правителство или на местния орган на властта в дадена държава членка основно чрез предоставяне на насърчителни заеми, отпускани на неконкурентна основа и с нестопанска цел, при условие че най-малко 90 % от заемите, които отпуска, са пряко или непряко гарантирани от централното или регионалното правителство или от местния орган на властта и че всяка експозиция към съответното регионално правителство или местен орган на властта, в зависимост от случая, се третира като експозиция към централното правителство на държавата членка в съответствие с член 115, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- е) експозиции под формата на изключително висококачествени покрити облигации, които отговарят на всички изисквания по-долу:
 - i) това са облигации, посочени в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО, или облигации, които отговарят на изискванията за допустимост за третирането, определено в член 129, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - ii) експозициите към институциите в групата обезпечения отговарят на условията, определени в член 129, параграф 1, буква в) и в член 129, параграф 1, последната алинея от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - iii) кредитната институция, която инвестира в покритите облигации, и емитентът отговарят на изискването за прозрачност, посочено в член 129, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - iv) размерът на тяхната емисия е най-малко 500 милиона EUR (или равностойността в местна валута);
 - v) на покритите облигации е присъдена кредитна оценка най-малко първа степен на кредитно качество от одобрена АВКО в съответствие с член 129, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, равностойна степен на кредитно качество в случай на краткосрочна кредитна оценка или, при отсъствието на кредитна оценка, им е присъдено рисково тегло от 10 % в съответствие с член 129, параграф 5 от същия регламент;
 - vi) групата обезпечения във всеки определен момент отговаря на изискването за покритие с активи от най-малко 2 % над размера, необходим за посрещане на вземанията, свързани с покритите облигации;
- ж) активите, които представляват вземания към посочените съответно в член 117, параграф 2 и член 118 от Регламент (ЕС) № 575/2013 многостранни банки за развитие и международни организации или са гарантирани от тях.

2. Пазарната стойност на изключително висококачествените покрити облигации, посочени в параграф 1, буква е), подлежи на процентно намаление от най-малко 7 %. Върху стойността на оставащите активи от ниво 1 не се налага процентно намаление, освен както е посочено по отношение на акциите и дяловете в ПКИ в член 15, параграф 2, букви а) и б).

Член 11

Активи от ниво 2А

1. Активите от ниво 2А включват единствено активи, попадащи в една или повече от следните категории и отговарящи във всеки случай на критериите за допустимост, определени тук:

- а) активи, които представляват вземания към регионални правителства, местни органи на властта или субекти от публичния сектор или са гарантирани от тях в държава членка, в която експозициите към тях са получили рисково тегло от 20 % в съответствие с член 115, параграфи 1 и 5 и член 116, параграфи 1, 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, в зависимост от случая;
- б) активи, които представляват вземания към или са гарантирани от централното правителство или централната банка на трета държава или от регионално правителство, местен орган на властта или субект от публичния сектор в трета държава, при условие че са получили рисково тегло от 20 % в съответствие с член 114, параграф 2, член 115 или 116 от Регламент (ЕС) № 575/2013, в зависимост от случая;
- в) експозиции под формата на висококачествени покрити облигации, които отговарят на всички изисквания по-долу:
 - i) това са облигации, посочени в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО, или облигации, които отговарят на изискванията за допустимост за третирането, определено в член 129, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - ii) експозициите към институциите в групата обезпечения отговарят на условията, определени в член 129, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - iii) кредитната институция, която инвестира в покритите облигации, отговаря на изискването за прозрачност, определено в член 129, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - iv) размерът на тяхната емисия е най-малко 250 милиона EUR (или равностойността в местна валута);
 - v) на покритите облигации е присъдена кредитна оценка най-малко втора степен на кредитно качество от одобрена АВКО в съответствие с член 129, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, равностойна степен на кредитно качество в случай на краткосрочна кредитна оценка или, при отсъствието на кредитна оценка, им е присъдено рисково тегло от 20 % в съответствие с член 129, параграф 5 от същия регламент;
 - vi) групата обезпечения във всеки определен момент отговаря на изискването за покритие с активи от най-малко 7 % над размера, необходим за посрещане на вземанията, свързани с покритите облигации; когато покритите облигации с първа степен на кредитно качество не отговарят на минималния размер на емисията за изключително висококачествените покрити облигации по член 10, параграф 1, буква е), подточка iv), но отговарят на изискванията за висококачествените покрити облигации по подточки i), ii), iii) и iv), вместо това за тях се прилага изискването за минимално покритие с активи от 2 %;
- г) експозициите под формата на покрити облигации, издадени от кредитни институции в трети страни, които отговарят на всички изисквания по-долу:
 - i) те представляват покрити облигации съгласно националното законодателство на третата държава, в което трябва да бъдат определени като дългови ценни книжа, издадени от кредитни институции или от дъщерно предприятие, изцяло притежавано от кредитна институция, която гарантира емисията, и са обезпечени с група активи, по отношение на които притежателите на облигации имат право да изискат пряко възстановяване на главницата и лихвите с предимство в случай на неизпълнение от страна на емитента;
 - ii) емитентът и покритите облигации подлежат съгласно националното законодателство в третата държава на специален публичен надзор, който да защитава притежателите на облигации, а надзорните и регулаторните изисквания, прилагани в третата държава, трябва да бъдат най-малко равностойни на прилаганите в Съюза;
 - iii) покритите облигации са обезпечени с група активи от един или няколко от видовете, описани в член 129, параграф 1, буква б), подточка i), буква е), подточка i) или буква ж) от Регламент (ЕС) № 575/2013; когато групата активи включва обезпечени с недвижимо имущество заеми, трябва да бъдат спазени изискванията по член 208 и член 229, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - iv) експозициите към институциите в групата обезпечения отговарят на условията, определени в член 129, параграф 1, буква в) и в член 129, параграф 1, последната алинея от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - v) кредитната институция, която инвестира в покритите облигации, и емитентът отговарят на изискването за прозрачност, определено в член 129, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

- vi) на покритите облигации е присъдена кредитна оценка най-малко първа степен на кредитно качество от одобрена АВКО в съответствие с член 129, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, равностойна степен на кредитно качество в случай на краткосрочна кредитна оценка или, при отсъствието на кредитна оценка, им е присъдено рисково тегло от 10 % в съответствие с член 129, параграф 5 от същия регламент; и
 - vii) групата обезпечения във всеки определен момент отговаря на изискването за покритие с активи от най-малко 7 % над размера, необходим за посрещане на вземанията, свързани с покритите облигации; когато обаче размерът на емисията покрити облигации е 500 милиона EUR (или равностойността в местната валута) или повече, вместо това за тях се прилага минимално изискване за покритие с активи от 2 %;
- д) корпоративни дългови ценни книжа, които отговарят на всички изисквания по-долу:
- i) присъдена им е кредитна оценка най-малко първа степен на кредитно качество от одобрена АВКО в съответствие с член 122 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или равностойна степен на кредитно качество в случай на краткосрочна кредитна оценка;
 - ii) размерът на емисията на ценните книжа е най-малко 250 милиона EUR (или равностойността в местна валута);
 - iii) максималният срок до падежа на ценните книжа в момента на издаване е 10 години.
2. Пазарната стойност на всеки от активите от ниво 2А подлежи на процентно намаление от най-малко 15 %.

Член 12

Активи от ниво 2Б

1. Активите от ниво 2Б включват единствено активи, попадащи в една или повече от следните категории и отговарящи във всеки случай на критериите за допустимост, определени по-долу:
- а) експозиции под формата на обезпечени с активи ценни книжа, които отговарят на изискванията, определени в член 13;
 - б) корпоративни дългови ценни книжа, които отговарят на всички изисквания по-долу:
 - i) получили са кредитна оценка най-малко трета степен на кредитно качество от одобрена АВКО в съответствие с член 122 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или равностойна степен на кредитно качество в случай на краткосрочна кредитна оценка;
 - ii) размерът на емисията на ценните книжа е най-малко 250 милиона EUR (или равностойността в местна валута);
 - iii) максималният срок до падежа на ценните книжа в момента на издаване е 10 години;
 - в) акции, които отговарят на всички изисквания по-долу:
 - i) те са включени в основен борсов индекс в държава членка или трета държава, като са определени като такива за целите на настоящата точка от компетентния орган на държава членка или съответния публичен орган в трета държава; при отсъствието на решение на компетентния орган или публичния орган по отношение на основните борсови индекси, кредитните институции считат за такъв борсовия индекс, който включва водещи дружества в съответната юрисдикция;
 - ii) те са деноминирани във валутата на държавата членка по произход на кредитната институция или когато са деноминирани в друга валута, се считат за активи от ниво 2Б само до размера, който покрива изходящите ликвидни потоци в тази валута или в юрисдикцията, в която е поет ликвидният риск; и
 - iii) те са доказани като надежден източник на ликвидност по всяко време, включително по време на периоди на напрежение; това изискване се счита за изпълнено, когато нивото на спада на борсовата цена на акциите или нарастването на нейното процентно намаление през периода на напрежение на пазара от 30 календарни дни не надвишава съответно 40 % или 40 процентни пункта; и
 - г) ликвидните улеснения с ограничено ползване и с поето задължение, които могат да бъдат предоставени от ЕЦБ, централната банка на държавата членка или на трета държава, при условие че са изпълнени изискванията по член 14;
 - д) експозиции под формата на висококачествени покрити облигации, които отговарят на всички изисквания по-долу:
 - i) това са облигации, посочени в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО, или облигации, които отговарят на изискванията за допустимост за третирането, определено в член 129, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - ii) кредитната институция, която инвестира в покритите облигации, отговаря на изискването за прозрачност, определено в член 129, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

- iii) емитентът на покритите облигации предоставя на инвеститорите информацията по член 129, параграф 7, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013 най-малко веднъж на всяко тримесечие;
 - iv) размерът на тяхната емисия е най-малко 250 милиона EUR (или равностойността в местна валута);
 - v) покритите облигации са обезпечени само с активи по член 129, параграф 1, буква а), буква г), подточка i) и буква д) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - vi) групата базисни активи се състои само от експозиции, които отговарят на условията за получаване на рисково тегло за кредитен риск от 35 % или по-малко по силата на член 125 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - vii) групата обезпечения във всеки определен момент отговаря на изискването за покритие с активи от най-малко 10 % над размера, който е необходим за посрещане на вземанията, свързани с покритите облигации;
 - viii) издаващата кредитна институция трябва всеки месец публично да оповестява, че групата обезпечения отговаря на изискването за покритие с активи от 10 %;
- е) за кредитните институции, които по силата на устава си не могат, по свързани с вероизповеданието причини, да притежават лихвоносни активи — нелихвоносни активи, които представляват вземане към централни банки или централното правителство или централната банка на трета държава, или регионално правителство, местен орган на властта или субекти от публичния сектор в трета държава, или които са гарантирани от тях, при условие че тези активи имат кредитна оценка най-малко пета степен на кредитно качество от одобрена АВКО съгласно член 114 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или равностойна степен на кредитно качество при краткосрочна кредитна оценка.
2. Пазарната стойност на всеки от активите от ниво 2Б подлежи на следните минимални процентни намаления:
- а) приложимото процентно намаление, определено в член 13, параграф 14 за секюритизациите от ниво 2Б;
 - б) намаление от 50 % за корпоративните дългови ценни книжа по параграф 1, буква б);
 - в) намаление от 50 % за акциите по параграф 1, буква в);
 - г) намаление от 30 % за програмите или емисиите покрити облигации по параграф 1, буква д);
 - д) намаление от 50 % за нелихвоносните активи по параграф 1, буква в).
3. За кредитните институции, които по силата на устава си не могат, по свързани с вероизповеданието причини, да притежават лихвоносни активи, компетентният орган може да разреши изключение от изискванията по параграф 1, буква б), подточки ii) и iii) от настоящия член, ако има данни за недостатъчна наличност на нелихвоносни активи, отговарящи на тези изисквания, и ако тези нелихвоносни активи са достатъчно ликвидни на частните пазари.

Когато се определя дали нелихвоносните активи са достатъчно ликвидни по смисъла на първата алинея, компетентният орган взема предвид следните фактори:

- а) наличните данни за пазарната им ликвидност, в т.ч. обеми на търговия, наблюдавани разлики между курс „купува“ и курс „продава“, променливост на цените и въздействие на цените; и
- б) други значими фактори за ликвидността им, в т.ч. исторически данни за широчината и дълбочината на пазара на тези нелихвоносни активи, броя и разнообразието на участниците на пазара и наличието на солидна пазарна инфраструктура.

Член 13

Секюритизации от ниво 2Б

1. Експозициите под формата на обезпечени с активи ценни книжа, посочени в член 12, параграф 1, буква а), се определят като секюритизации от ниво 2Б, когато отговарят на критериите, определени в параграфи от 2 до 14.

2. Секюритизиращите позиции и базисните им експозиции трябва да отговарят на всички изисквания по-долу:
- а) на позицията е присъдена кредитна оценка най-малко първа степен на кредитно качество от одобрена АВКО в съответствие с член 251 или 261 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или равностойна степен на кредитно качество в случай на краткосрочна кредитна оценка;
 - б) позицията е в най-първостепенния транш или траншове на дадена секюритизация и във всеки момент по време на срока на валидност на сделката има най-високия ранг. За тези цели даден транш се счита за най-първостепенен, когато след представяне на съобщение за погасяване и, когато е приложимо, съобщение за предсрочно погасяване, траншът не е подчинен на други траншове от същата секюритизационна сделка или схема по отношение на получаването на плащанията на главницата и лихвите, без да се вземат предвид сумите, дължими по договори за лихвени или валутни деривати, дължими такси или други подобни плащания в съответствие с член 261 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - в) базисните експозиции са придобити от ДСИЦС по смисъла на член 4, параграф 1, точка 66 от Регламент (ЕС) № 575/2013 по начин, приложим принудително най-малко втора степен на кредитно качество спрямо трета страна, и са извън обхвата на продавача (инициатора, спонсора или първоначалния заемодател) и неговите кредитори, включително в случай на неплатежоспособност на продавача;
 - г) върху прехвърлянето на базисните експозиции към ДСИЦС не може да се налагат строги разпоредби за възстановяване на изплатени суми в юрисдикцията, в която е регистриран продавачът (инициаторът, спонсорът или първоначалният заемодател); това включва, но не се ограничава до разпоредбите, съгласно които продажбата на базисните експозиции може да бъде обявена за недействителна от ликвидатора на продавача (инициатора, спонсора или първоначалния заемодател) единствено въз основа на това, че е осъществена в рамките на определен период преди обявяването на неплатежоспособността на продавача, или разпоредбите, съгласно които ДСИЦС може да предотврати такова обявяване на недействителност единствено ако може да докаже, че не е разполагало с информация за неплатежоспособността на продавача към момента на продажбата;
 - д) администрирането на базисните експозиции се урежда чрез споразумение за обслужване, включващо клаузи относно приемствеността на обслужването, които гарантират най-малко, че неизпълнението или неплатежоспособността на обслужващото лице не води до прекратяване на обслужването;
 - е) документацията, която урежда секюритизацията, включва клаузи за приемственост, които гарантират най-малко замяната на контрагенти по деривати и предоставящи ликвидност лица в случай на неизпълнение или неплатежоспособност от тяхна страна, ако е приложимо;
 - ж) секюритизиращата позиция е обезпечена с група однородни базисни експозиции, всички от които принадлежат към само една от следните подкатегории, или чрез група однородни базисни експозиции, която обединява жилищните заеми, посочени в подточки i) и ii):
 - i) жилищни заеми, обезпечени с първа по ред ипотека, отпуснати на физически лица за придобиване на основно жилище, ако е спазено едно от следните две условия:
 - заемите в групата изпълняват като средна величина изискването за съотношението между стойността на заема и стойността на недвижимия имот по член 129, параграф 1, буква г), подточка i) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - в националното законодателство на държавата членка, в която са инициирани заемите, се предвижда ограничение за съотношението между стойността на заема и размера на доходите във връзка със сумата, която даден длъжник може да получи по жилищен заем, и тази държава членка е уведомила Комисията и ЕБО за тази законодателна разпоредба. Ограничението за съотношението между стойността на заема и размера на доходите се изчислява въз основа на brutния годишен доход на длъжника, като се отчитат данъчните и други негови задължения и рискът от промени на лихвените проценти в рамките на срока на заема. За всеки жилищен заем в групата делът от brutния годишен доход на длъжника, който може да бъде изразходван за изплащане на дълга, в т.ч. лихвата, главницата и таксите, не може да надхвърля 45 %;
 - ii) изцяло гарантирани жилищни заеми, посочени в член 129, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) № 575/2013, при условие че заемите отговарят на изискването за обезпеченост, определено в същия параграф, и изискването за средното съотношение между стойността на заема и стойността на недвижимия имот, определено в член 129, параграф 1, буква г), подточка i) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - iii) търговски заеми, лизинги и кредитни улеснения за предприятия, установени в държава членка, за финансиране на капиталови разходи или търговски операции, различни от придобиване или строителство на търговски недвижими имоти, при условие че поне 80 % от заемополучателите в групата са малки и средни предприятия по отношение на баланса на портфейла към момента на емитирането на секюритизацията и че никой от заемополучателите не е институция по смисъла на член 4, параграф 1, точка 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

- iv) заеми и лизинги за автомобили за заемополучатели или лизингополучатели, установени или пребиваващи в държава членка. За тези цели те включват заеми или лизинги за финансирането на придобиването на моторни превозни средства или ремаркета съгласно определенията по член 3, точки 11 и 12 от Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, селскостопански или горски трактори, посочени в Директива 2003/37/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, дву- и триколесни моторни превозни средства съгласно определенията по член 1, параграф 2, букви б) и в) от Директива 2002/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета или превозни средства с гъсенични вериги по член 2, параграф 2, буква в) от Директива 2007/46/ЕО. Такива заеми или лизинги могат да включват допълнителни застрахователни и обслужващи продукти или допълнителни части на превозното средство, а в случая на лизинги — остатъчната стойност на отдадения на лизинг автомобил. Всички заеми и лизинги в групата се обезпечават с първа по ред тежест или обезпечение върху превозното средство или подходяща гаранция в полза на ДСИЦС, като например клауза за запазване на правото на собственост;
 - v) заеми и кредитни улеснения за физически лица, пребиваващи в държава членка за лично потребление, потребление от семейството или домакинството;
- з) позицията не е в пресекюритизация или синтетична секюритизация, както е посочено в член 4, параграф 63 и член 242, параграф 11 съответно от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- и) базисните експозиции не включват прехвърляеми финансови инструменти или деривати, с изключение на финансовите инструменти, издадени от самото ДСИЦС или други страни в рамките на структурата на секюритизацията, и дериватите, използвани за хеджиране на валутния риск и лихвения риск;
- й) към момента на емитиране на секюритизацията или при включването в групата на базисните експозиции, или във всеки момент след емитирането базисните експозиции не включват експозиции към длъжници по обезценени кредити (или, в зависимост от случая, гаранции по обезценени кредити), когато длъжник по обезценен кредит (или гарант по обезценен кредит) е заемополучател (или гарант), който:
- i) е обявил несъстоятелност, постигнал е споразумение със своите кредитори за отмяна или разсрочване на дълга или съдът е предоставил на неговите кредитори право на погасяване или обезщетение за имуществени вреди в резултат на пропуснатото плащане в рамките на три години от датата на възникване;
 - ii) е в официалния регистър на лицата с неблагоприятна кредитна история;
 - iii) има кредитна оценка от АВКО или друга кредитна оценка, която показва значителен риск да не бъдат извършени договорните плащания в сравнение със средностатистическия длъжник за този вид заеми в съответната юрисдикция;
- к) към момента на емитирането на секюритизацията или при включването в групата на базисните експозиции във всеки момент след емитирането базисните експозиции не включват експозициите в неизпълнение по смисъла на член 178, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
3. Изплащането на секюритизиращите позиции не трябва да има структура, поради която то да зависи преимуществено от продажбата на активи, обезпечавачи базисните експозиции. Тази разпоредба обаче не препятства последващото подновяване или рефинансиране на такива експозиции.
4. Структурата на секюритизационната сделка отговаря на следните изисквания:
- а) когато секюритизацията е създадена без срок за възобновяване или срокът за възобновяване е прекратен и когато е представено съобщение за погасяване или предсрочно погасяване, постъпленията от главниците от базисните експозиции се предават на держателите на секюритизиращи позиции чрез последователно погасяване на секюритизиращите позиции и на датата на плащане в ДСИЦС не остава съществена сума парични средства;
 - б) когато секюритизацията е създадена със срок на възобновяване, в документацията на сделката са предвидени мерки за съответните случаи на предсрочно погасяване, което включва най-малко всички посочени по-долу:
 - i) влошаване на кредитното качество за базисните експозиции;
 - ii) неуспех да се генерират достатъчни нови базисни експозиции най-малко с подобно кредитно качество;
 - iii) възникване на събитие, свързано с неплатежеспособност по отношение на инициатора или обслужващото лице.
5. Към момента на емитиране на секюритизацията заемополучателите (или, в зависимост от случая, гарантите) са направили поне едно плащане, освен когато секюритизацията е обезпечена с кредитните улеснения, посочени в параграф 2, буква ж), подточка v).
6. В случаи на секюритизации, при които базисните експозиции представляват жилищни заеми, посочени в параграф 2, буква ж), подточки i) и ii), групата заеми не може да включва заем, който е бил предложен на пазара и е бил поет въз основа на предположението, че кредитоискателят или, в зависимост от случая, посредниците са били наясно, че представените данни не могат да бъдат проверени от заемодателя.

7. В случай на секюритизации, при които базисните експозиции представляват жилищни заеми, посочени в параграф 2, буква ж), подточки i) и ii), оценката на кредитоспособността на кредитополучателя отговаря на изискванията, определени в член 18, параграфи от 1 до 4, параграф 5, буква а) и параграф 6 от Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ или на равностойни изисквания в трети страни.

8. В случай на секюритизации, при които базисните експозиции представляват заеми и лизинги за автомобили, както и потребителски заеми и кредитни улеснения, посочени в параграф 2, буква ж), подточки iv) и v), оценката на кредитоспособността на кредитополучателя отговаря на изискванията, определени в член 8 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.

9. Когато инициаторът, спонсорът или първоначалният заемотател по секюритизацията е установен в Съюза, той изпълнява изискванията, определени в петата част на Регламент (ЕС) № 575/2013, и разкрива информация, в съответствие с член 86 от Регламент (ЕС) № 1060/2009, относно кредитното качество и показателите на базисните експозиции за структурата на сделката, за паричните потоци и за обезпечението по експозициите, както и всяка друга информация, необходима на инвеститорите за провеждането на всеобхватни тестове за устойчивост на напрежение (стрес тестове), основаващи се на достатъчно данни. Когато инициаторът, спонсорът или първоначалният заемотател е установен извън Съюза, всеобхватните данни на ниво заем съгласно общоприетите от пазарните участници стандарти се предоставят, и то редовно, на съществуващите и потенциалните инвеститори и регулатори при издаването.

10. Базисните експозиции не следва да бъдат иницирани от кредитната институция, която притежава секюритизиращата позиция в своя ликвиден буфер, нейно дъщерно предприятие, нейно предприятие майка, дъщерно предприятие на нейно предприятие майка или друго предприятие, тясно свързано с тази кредитна институция.

11. Размерът на емисията на транша е най-малко 100 милиона евро (или равностойността в местна валута).

12. Останалата среднопретеглена продължителност на транша е 5 години или по-малко и се изчислява, като се използва по-ниската стойност измежду прогнозираната при ценообразуването норма на предсрочното плащане по сделката и постоянната норма на предсрочното плащане от 20 %, за което кредитната институция допуска, че правото на изкупуване се упражнява на първата разрешена за целта дата.

13. Инициаторът на базисните експозиции на секюритизацията представлява институция, определена по член 4, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или предприятие, чиято основна дейност е да извършва една или повече от дейностите, изброени в точки от 2 до 12 и точка 15 от приложение I към Директива 2013/36/ЕС.

14. Пазарната стойност на всяка от секюритизациите от ниво 2Б подлежи на следните минимални процентни намаления:

- а) 25 % за секюритизации, обезпечени с подкатегориите активи по параграф 2, буква ж), подточки i), ii) и iv);
- б) 35 % за секюритизации, обезпечени с подкатегориите активи по параграф 2, буква ж), подточки iii) и v).

Член 14

Ликвидни улеснения с ограничено ползване и с поето задължение

За да бъдат определени като активи от ниво 2Б, ликвидните улеснения с ограничено ползване и с поето задължение, които могат да бъдат предоставени от централна банка, посочени в член 12, параграф 1, буква г), трябва да отговарят на всички долупосочени критерии:

- а) по време на период без напрежение за улеснението се начислява такса за поето задължение върху общата договорена сума, която е равна най-малко на по-голямото от следните:
 - i) 75 базисни пункта на година; или
 - ii) най-малко 25 базисни пункта на година над разликата в доходността на активите, използвани за обезпечение на улеснението, и доходността на представителния портфейл от ликвидни активи след корекция за евентуални съществени разлики в кредитния риск;

По време на период на напрежение централната банка може да намали таксата за ангажимент, описана в първата алинея от настоящата точка, при условие че са изпълнени минималните изисквания, приложими към ликвидните улеснения съгласно алтернативния подход към ликвидността в съответствие с член 19;

- б) улеснението се обезпечават с необременени с тежести активи от вид, определен от централната банка. Активите, предоставени като обезпечение, отговарят на следните критерии:
 - i) те се държат във форма, която улеснява бързото им прехвърляне към централната банка в случай на изпълнение на улеснение;
 - ii) стойността им след процентното намаление, приложено от централната банка, е достатъчна, за да покрие общия размер на улеснението; и

⁽¹⁾ Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 60, 28.2.2014 г., стр. 34).

⁽²⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕО на Съвета (ОВ L 133, 22.5.2008 г., стр. 66).

- iii) те не се считат за ликвидни активи за целите на ликвидния буфер на кредитната институция;
- в) улеснението е съвместимо с правилата на централната банка за контрагентите;
- г) срокът за ангажиране на улеснението надвишава периода на напрежение от 30 календарни дни, посочен в член 4;
- д) улеснението не е отменено от централната банка преди договорения му падеж и през периода, през който засегнатата кредитна институция продължава да се оценява като платежоспособна, не е взето допълнително решение относно кредита;
- е) съществуват официални правила, публикувани от централната банка, в които се посочват нейното решение за предоставяне на ликвидни улеснения с ограничено ползване и с поето задължение, условията, отнасящи се до улеснението, и видовете кредитни институции, които имат право да кандидатстват за тези улеснения.

Член 15

Предприятия за колективно инвестиране (ПКИ)

1. Акциите или дяловете в ПКИ се определят като ликвидни активи от същото ниво, както базисните ликвидни активи на съответното предприятие, до абсолютна сума от 500 милиона EUR (или равностойността в местна валута), на индивидуална основа за всяка кредитна институция, при условие че:
 - а) изискванията на член 132, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 са изпълнени;
 - б) ПКИ инвестира само в ликвидни активи и деривати, в последния случай само в степента, необходима за намаляване на лихвения, валутния или кредитния риск в портфейла.
2. Кредитните институции прилагат следните минимални процентни намаления към стойността на своите акции или дялове в ПКИ в зависимост от категорията на базисните ликвидни активи:
 - а) 0 % за монетите и банкнотите и експозициите към централни банки, посочени в член 10, параграф 1, буква б);
 - б) 5 % за активите от ниво 1, различни от изключително висококачествените покрити облигации;
 - в) 12 % за изключително висококачествените покрити облигации по член 10, параграф 1, буква е);
 - г) 20 % за активите от ниво 2А;
 - д) 30 % за секюритизациите от ниво 2Б, обезпечени от подкатегориите активи, посочени в член 13, параграф 2, буква ж), подточки i), ii) и iv);
 - е) 35 % за покритите облигации от ниво 2Б по член 12, параграф 1, буква е);
 - ж) 40 % за секюритизациите от ниво 2Б, обезпечени с подкатегориите активи по член 13, параграф 2, буква ж), подточки iii) и iv); и
 - з) 55 % за корпоративните дългови ценни книжа от ниво 2Б по член 12, параграф 1, буква б), за акциите по член 12, параграф 1, буква в) и за нелихвоносните активи по член 12, параграф 1, буква е).
3. Подходът, посочен в параграф 2, се прилага по следния начин:
 - а) когато кредитната институция знае кои са базисните експозиции на ПКИ, тя може да направи преглед на тези базисни позиции, за да им определи подходящо процентно намаление в съответствие с параграф 2;
 - б) когато кредитната институция не знае кои са базисните експозиции на ПКИ, тя трябва да допусне, че ПКИ инвестира в максималната степен, разрешена от неговия мандат, във възходящ ред в ликвидни активи, както са класифицирани за целите на параграф 2, като започва с посочените в параграф 2, буква ж), до достигане на максималния общ инвестиционен лимит. Същият подход се прилага за определяне на ликвидното ниво на базисните активи, когато кредитната институция не знае кои са базисните експозиции на ПКИ.
4. Кредитните институции разработват устойчиви методологии и процеси за изчисляване и отчитане на пазарната стойност и процентните намаления за акциите или дяловете в ПКИ. Когато експозицията не е достатъчно съществена, за да разработи кредитната институция свои собствени методологии, и при условие че във всеки случай компетентният орган е убеден, че това изискване е изпълнено, кредитната институция може да разчита само на следните трети страни за изчисляването и отчитането на процентните намаления за акции или дялове в ПКИ:
 - а) депозитарната институция на ПКИ, при условие че ПКИ инвестира само в ценни книжа и депозира всички ценни книжа при тази депозитарна институция; или

б) за останалите ПКИ — управляващото дружество на ПКИ, при условие че отговаря на критериите по член 132, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

5. Когато кредитната институция не изпълнява изискванията, определени в параграф 4 от настоящия член по отношение на акциите или дяловете в ПКИ, тя спира да ги признава като ликвидни активи за целите на настоящия регламент в съответствие с член 18.

Член 16

Влогове и друго финансиране в кооперативни мрежи и институционални защитни схеми

1. Когато кредитната институция е член на институционална защитна схема от вида, описан в член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013, член на мрежа, за която се прилага освобождаването по член 10 от посочения регламент, или член на кооперативна мрежа в държава членка, безсрочните влогове, които кредитната институция поддържа при централната кредитната институция, се третира като ликвидни активи в съответствие с една от следните разпоредби:

- а) когато, съгласно националното законодателство или правнообвързващи документи, управляващи схемата или мрежата, централната мрежа е длъжна да държи или инвестира влоговете в ликвидни активи от определено ниво или категория, влоговете се третира съгласно настоящия регламент като ликвидни активи от същото ниво или категория;
- б) когато централната институция не е длъжна да държи или инвестира влоговете в ликвидни активи от определено ниво или категория, влоговете се третира като ликвидни активи от ниво 2Б в съответствие с настоящия регламент и остатъчната им сума подлежи на минимално процентно намаление от 25 %.

2. Когато съгласно законодателството на държава членка или правно обвързващите документи, уреждащи мрежите или схемите по параграф 1, кредитната институция има достъп в рамките на 30 календарни дни до ликвидно финансиране от централната институция или от друга институция в същата мрежа или схема, такова финансиране се третира като актив от ниво 2Б, доколкото не е обезпечено с ликвидни активи от конкретно ниво или категория. Към сумата на главницата на ликвидното финансиране, за която е поето задължение, се прилага минимално процентно намаление от 25 %.

Член 17

Състав на ликвидния буфер според нивото на актива

1. Кредитните институции спазват във всеки момент следните изисквания към състава на ликвидния си буфер:

- а) минимум 60 % от ликвидния буфер трябва да се състои от активи от ниво 1;
- б) минимум 30 % от ликвидния буфер трябва да се състои от активи от ниво 1 с изключение на изключително висококачествените покрити облигации, посочени в член 10, параграф 1, буква е);
- в) максимум 15 % от ликвидния буфер може да се състои от активи от ниво 2Б.

2. Изискванията, определени в параграф 1, се прилагат, след като бъде направена корекция за въздействието върху ликвидните активи на обезпеченото финансиране, обезпечените кредитни сделки или операциите по замяна на обезпечения с използване на ликвидни активи, когато падежът на тези операции настъпва в рамките на 30 календарни дни, след приспадане на приложимите процентни намаления и при условие че кредитната институция изпълнява оперативните изисквания, определени в член 8.

3. Кредитните институции определят състава на своя ликвиден буфер по формулите, определени в приложение I към настоящия регламент.

Член 18

Нарушаване на изискванията

1. Когато ликвиден актив престане да отговаря на общите приложими изисквания по член 7, оперативните изисквания по член 8, параграф 2 или други приложими критерии за допустимост, определени в настоящата глава, кредитната институция престават да го признава като ликвиден актив не по-късно от 30 календарни дни от датата, на която е възникнало неспазването на изискванията.

2. Параграф 1 се прилага за акциите или дяловете в ПКИ, които престават да отговарят на изискванията за допустимост, само когато не надвишават 10 % от общите активи на ПКИ.

Член 19

Алтернативни подходи към ликвидността

1. Когато ликвидните активи в определена валута са недостатъчни, за да изпълни дадена кредитна институция отношението на ликвидно покритие, определено в член 4, се прилагат една или повече от следните разпоредби:
 - a) изискването за съгласуваност на валутите, посочено в член 8, параграф 6, не се прилага по отношение на тази валута;
 - b) кредитната институция може да покрие недостига на ликвидни активи в съответната валута с кредитни улеснения от централната банка в държава членка или трета държава на тази валута, при условие че улеснението отговаря на всички установени по-долу изисквания:
 - i) отпуснато е съгласно неотменяемо договорно задължение за следващите 30 календарни дни;
 - ii) цената му включва такса, която се дължи независимо от сумата, която е усвоена по това улеснение, ако има такава;
 - iii) таксата е с такъв размер, че нетната доходност от активите, използвани за обезпечаване на улеснението, не трябва да бъде по-висока от нетната доходност от представителния портфейл на ликвидните активи, след като бъде направена корекция за съществените разлики в кредитния риск;
 - в) когато има недостиг на активи от ниво 1, но достатъчно активи от ниво 2А, кредитната институция може да държи допълнителни активи от ниво 2А в ликвидния буфер и ограниченията според нивото на активите, определени в член 17, се считат за коригирани по съответния начин. За тези допълнителни активи от ниво 2А се прилага минимално процентно намаление в размер на 20 %. Всички активи от ниво 2Б, които кредитната институция държи, продължават да подлежат на процентните намаления, приложими във всеки случай съгласно настоящата глава.
2. Кредитните институции прилагат изключенията, предвидени в параграф 1, обратнопропорционално по отношение на наличието на съответните ликвидни активи. Кредитните институции оценяват своите нужди от ликвидност за прилагането на настоящия член, като се вземат предвид способността им чрез разумно управление на ликвидността да намалят потребността от такива ликвидни активи и размерът на държаните от други пазарни участници количества от тези активи.
3. Валутите, за които могат да се прилагат изключенията по параграф 1, и степента, до която общо за дадена валута могат да бъдат достъпни едно или повече изключения, се определят чрез регламент за изпълнение, който се приема от Комисията в съответствие с член 419, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
4. Подробните условия, приложими към използването на изключенията по параграф 1, букви а) и б), се определят чрез делегирания акт, който се приема от Комисията в съответствие с член 419, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

ДЯЛ III

ИЗХОДЯЩИ И ВХОДЯЩИ ЛИКВИДНИ ПОТОЦИ

ГЛАВА I

Нетни изходящи ликвидни потоци

Член 20

Определение за нетни изходящи ликвидни потоци

1. Нетните изходящи ликвидни потоци са разликата между сбора на изходящите ликвидни потоци по буква а) и сбора на входящите ликвидни потоци по буква б), като обаче не може да бъдат отрицателна величина и се изчисляват, както следва:
 - a) сборът на изходящите ликвидни потоци — съгласно глава 2;
 - b) сборът на входящите ликвидни потоци съгласно глава 3, изчислен по следния начин:
 - i) входящите потоци, освободени от тавана по член 33, параграфи 2 и 3;
 - ii) по-малката величина измежду входящите потоци по член 33, параграф 4 и 90 % от изходящите потоци по буква а), намалени с освободените изходящи потоци по член 33, параграфи 2 и 3, но не по-малко от нула;
 - iii) по-малката величина измежду входящите потоци, различни от посочените в член 33, параграфи 2, 3 и 4, и 75 % от изходящите потоци по буква а), намалени с освободените изходящи потоци по член 33, параграфи 2 и 3, и входящите потоци по член 33, параграф 4, разделени на 0,9, за да се отрази ефектът на тавана от 90 %, но не по-малко от нула.

2. Входящите ликвидни потоци и изходящите ликвидни потоци се оценяват за период на напрежение от 30 календарни дни при допускането за сценарий на едновременното възникване на напрежение само за институцията и напрежение за целия пазар, както се посочва в член 5.
3. Изчислението по параграф 1 се извършва по формулата, посочена в приложение II.

Член 21

Изисквания за оценяване на ефекта от обезпечения, получени по сделки с деривати

Кредитните институции изчисляват изходящите и входящите ликвидни потоци, очаквани за период от 30 календарни дни, по договорите, изброени в приложение II към Регламент (ЕС) № 575/2013, на нетна основа по контрагенти, при наличието на двустранни споразумения за нетиране в съответствие с член 295 от посочения регламент. За целите на настоящия член отчитане на нетна основа означава отчитане след приспадане на обезпеченията, които ще бъдат получени и които отговарят на изискванията за ликвидни активи съгласно дял II от настоящия регламент. Изходящите и входящите парични потоци, произтичащи от сделки с деривати в чужда валута, които включват едновременно пълна обмяна на главниците (или в рамките на същия ден), се изчисляват на нетна основа дори когато тези сделки не са обхванати от двустранно споразумение за нетиране.

ГЛАВА 2

Изходящи ликвидни потоци

Член 22

Определение за изходящи ликвидни потоци

1. Изходящите ликвидни потоци се изчисляват чрез умножаване на непогасените суми по различни категории или видове задължения и задбалансови задължения по ставките, по които се очаква да бъдат погасени или усвоени, както е посочено в настоящата глава.
2. Изходящите ликвидни потоци, посочени в параграф 1, включват следното, във всеки случай умножени по приложимата ставка за изходящите потоци:
 - а) текущата остатъчна сума по стабилни влогове на дребно и други влогове на дребно в съответствие с членове 24, 25 и 26;
 - б) текущите непогасени суми по други задължения, чийто падеж настъпва и чието плащане може да бъде поискано от емитента или от доставчика на финансирането или които са свързани с очакване на доставчика на финансирането, че кредитната институция ще изплати задължението си през следващите 30 календарни дни съгласно членове 27 и 28;
 - в) допълнителните изходящи потоци, определени в съответствие с член 30;
 - г) максималната сума, която може да бъде усвоена по неусвоени кредитни и ликвидни улеснения с поето задължение през следващите 30 календарни дни, определена в съответствие с член 31;
 - д) допълнителните изходящи потоци, установени при оценяването съгласно член 23.

Член 23

Допълнителни изходящи ликвидни потоци за други продукти и услуги

1. Институциите редовно оценяват възможността за и потенциалния размер на изходящите ликвидни потоци през следващите 30 календарни дни по отношение на продуктите или услугите, които не са обхванати от членове 27—31 и които тези кредитни институции предлагат или подпомагат, или които потенциалните купувачи биха приели за свързани с тези кредитни институции. Тези продукти или услуги включват, но не само, изходящите ликвидни потоци в резултат на договорните споразумения, посочени в член 429 и приложение I към Регламент (ЕС) № 575/2013, например:
 - а) други задбалансови и условни задължения за финансиране, включващи финансови улеснения без поето задължение, без да се ограничават само до тях;
 - б) неусвоени кредити и аванси към контрагенти на едро;
 - в) ипотечни заеми, които са одобрени, но още не са усвоени;

- г) кредитни карти;
- д) овърдрафти;
- е) планирани изходящи потоци, свързани с подновяване или удължаване на кредити на дребно или на едро;
- ж) планирани задължения по договори за деривати;
- з) продукти за търговско финансиране, водещи до задбалансови позиции.

2. Изходящите потоци, посочени в параграф 1, се оценяват при допускане за сценарий на едновременното възникване на напрежение, отнасящо се само до институцията, и напрежение за целия пазар, както се посочва в член 5. При извършването на тази оценка кредитните институции обръщат особено внимание на съществените щети върху своята репутация, които биха могли да възникнат, ако не бъде осигурена ликвидна подкрепа за тези продукти или услуги. Кредитните институции се отчитат най-малко веднъж годишно пред компетентните органи за онези продукти и услуги, при които възможността за и възможният размер на изходящите ликвидни потоци, посочени в параграф 1, са значителни, а компетентните органи определят съответните изходящи потоци. Компетентните органи могат да приложат ставка до 5 % за изходящите потоци по отношение на продукти за търговско финансиране, водещи до задбалансови позиции, съгласно посоченото в член 429 и приложение I към Регламент (ЕС) № 575/2013.

3. Най-малко веднъж годишно компетентните органи докладват на ЕБО за видовете продукти или услуги, за които са определили изходящи потоци въз основа на отчетите на кредитните институции, и включват в този доклад обяснение за приложената методология за определяне на изходящите потоци.

Член 24

Изходящи потоци от стабилни влогове на дребно

1. Освен ако са изпълнени критериите съгласно член 25, параграфи 2, 3 или 5 за по-висока ставка за изходящите потоци, сумата на влоговете на дребно, обхванати от схема за гарантиране на депозитите съгласно Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ или Директива 2014/49/ЕС или от равностойна схема за гарантиране на депозитите в трета държава, се счита за стабилна и се умножава по 5 %, когато влогът е едно от следните:

- а) част от установено взаимоотношение, поради което изтеглянето му е много малко вероятно; или
- б) по разплащателна сметка.

2. За целите на параграф 1, буква а) влог на дребно се счита за част от установено взаимоотношение, когато вложителят отговаря поне на един от следните критерии:

- а) има активни договорни взаимоотношения с кредитната институция с минимална продължителност от 12 месеца;
- б) има кредитни взаимоотношения с кредитната институция за жилищни заеми или други дългосрочни заеми;
- в) ползва поне един друг активен продукт, различен от заем, от кредитната институция.

3. За целите на параграф 1, буква б) за влог на дребно се счита, че е по разплащателна сметка, когато по тази сметка редовно се кредитират и дебитират заплати, доходи или суми по трансакции.

4. Независимо от параграф 1 от 1 януари 2019 г. компетентните органи могат да разрешат на кредитните институции да умножават по 3 % сумата на стабилните влогове на дребно, посочени в параграф 1, които са обхванати от схема за гарантиране на депозитите съгласно Директива 2014/49/ЕС в размер до 100 000 EUR, както е посочено в член 6, параграф 1 от нея, ако Комисията е потвърдила, че официално признатата схема за гарантиране на депозитите отговаря на всички критерии по-долу:

- а) схемата за гарантиране на депозитите разполага с финансови средства съгласно посоченото в член 10 от Директива 2014/49/ЕС, набрани предварително с вноски, които членовете плащат най-малко веднъж годишно;
- б) схемата за гарантиране на депозитите разполага с достатъчно средства за осигуряване на бърз достъп до допълнително финансиране в случай на искане за използване на значителни средства от нейните резерви, включително достъп до извънредни вноски от членуващите кредитни институции и подходящи алтернативни механизми за финансиране с цел получаване на краткосрочно финансиране от публични или частни трети страни;
- в) схемата за гарантиране на депозитите осигурява изплащане на средствата в срок от седем работни дни съгласно член 8, параграф 1 от Директива 2014/49/ЕС, считано от датата на прилагане на ставката от 3 % за изходящите потоци.

⁽¹⁾ Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 година относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 135, 31.5.1994 г., стр. 5).

5. Компетентните органи издават разрешението по параграф 4 само след като получат предварително одобрение от Комисията. Това одобрение трябва да се поиска чрез мотивирано уведомление, в което се съдържат данни, че нивата на изтегляне при стабилните влогове на дребно биха били под 3 % по време на всеки период на напрежение в съответствие със сценариите по член 5. Мотивираното уведомление се представя на Комисията най-малко три месеца преди датата, от която се иска разрешение. Комисията преценява дали съответната схема за гарантиране на депозитите отговаря на условията, посочени в параграф 4, букви а), б) и в). Когато тези условия са изпълнени, Комисията одобрява искането на компетентния орган за предоставяне на разрешение, освен ако съществуват императивни съображения за отказване на одобрение, свързани с функционирането на вътрешния пазар на влогове на дребно. Всички кредитни институции, участващи в такава одобрена схема за гарантиране на депозитите, имат право да прилагат ставката от 3 % за изходящите потоци. Комисията се допитва до ЕБО дали съответната схема за гарантиране на депозитите отговаря на условията, посочени в параграф 4, букви а), б) и в).

6. Кредитните институции могат да получат разрешение от техния компетентен орган да умножават по 3 % сумата на влоговете на дребно, обхванати от схема за гарантиране на депозитите в трета държава, която е равностойна на посочената в параграф 1 схема, ако третата държава позволява такова третиране.

Член 25

Изходящи потоци от други влогове на дребно

1. Кредитните институции умножават по 10 % другите влогове на дребно, включително дела на влоговете на дребно, които не са обхванати от член 24, освен ако важат посочените в параграф 2 условия.

2. За другите влогове на дребно се прилагат по-високи ставки за изходящите потоци, определени от кредитната институция в съответствие с параграф 3, когато са налице следните условия:

- а) общият размер на влоговете, включително всички влогови сметки на клиента в тази кредитна институция или група, превишава 500 000 EUR;
- б) влогът е само по интернет сметка;
- в) по влога се предлага лихвен процент, който отговаря на някое от следните условия:
 - i) лихвеният процент значително надвишава средния процент за подобни продукти на дребно;
 - ii) неговата възвръщаемост се обуславя от възвръщаемостта на пазарен индекс или група пазарни индекси;
 - iii) неговата възвръщаемост се определя от променлив пазарен показател, различен от плаващ лихвен процент;
- г) влогът първоначално е учреден като срочен влог с падеж, попадащ в рамките на периода от 30 календарни дни, или предвижда фиксиран срок на предизвестие, по-кратък от 30 календарни дни, в съответствие с договорни споразумения, и не е влог, който отговаря на условията за третирането по параграф 4;
- д) по отношение на кредитните институции, установени в Съюза — вложителят пребивава в трета държава или влогът е във валута, различна от евро или от националната валута на държавата членка. По отношение на кредитните институции или клоновете в трети държави — вложителят не пребивава в третата държава или влогът е в друга валута, различна от националната валута на третата държава.

3. Кредитните институции прилагат по-висока ставка за изходящите потоци, определена както следва:

- а) когато влоговете на дребно отговарят на критериите по буква а) или на два от критериите по букви б)—д) от параграф 2, за изходящите потоци се прилага ставка между 10 и 15 %;
- б) когато влоговете на дребно отговарят на критериите по буква а) от параграф 2 и поне на един друг критерий, посочен в параграф 2, или на три или повече критерия по параграф 2, за изходящите потоци се прилага ставка между 15 и 20 %.

Във всеки отделен случай компетентните органи могат да приложат по-висока ставка за изходящите потоци, когато особеностите на кредитната институция дават основание за това. Кредитните институции прилагат ставката за изходящите потоци, посочена в параграф 3, буква б), по отношение на влоговете на дребно, ако оценката по параграф 2 не е проведена или не е приключила.

4. Кредитните институции могат да изключат от изчислението на изходящите потоци някои ясно определени категории влогове на дребно, доколкото кредитната институция винаги спазва стриктно посочените по-долу изисквания за цялата категория влогове, освен ако има основания да се допусне изключение заради доказани затруднения на вложителя:

- а) за срок от 30 календарни дни вложителят няма право да тегли влога си; или
- б) при преждевременно теглене преди изтичането на срока от 30 календарни дни вложителят трябва да плати такса, в която се включват загубата на лихва за периода между датата на тегленето и договорената дата на падежа, както и съществена такса, която не трябва непременно да надхвърля дължимата лихва за изминалия период от време между датата на откриване на влога и датата на тегленето.

Ако част от влога, посочен в алинея първа, може да бъде изтеглена, без да се заплаща такава такса, единствено тази част се третира като безсрочен влог, а остатъкът се третира като срочен влог, както е посочено в настоящия параграф. По отношение на отменените влогове с остатъчен срок до падежа от по-малко от 30 календарни дни и в случаите, когато е договорено прехвърляне към друга кредитна институция, за изходящите потоци се прилага ставка от 100 %.

5. Независимо от параграфи 1—4 и член 24 кредитните институции умножават влоговете на дребно, които са приели в трети държави, по по-висока процентна ставка за изходящите потоци, ако в националното законодателство относно ликвидните изисквания в тази трета държава се предвижда такъв процент.

Член 26

Изходящи потоци със взаимозависими входящи потоци

С предварителното одобрение от страна на компетентния орган кредитните институции могат да изчисляват изходящия ликвиден поток с приспадане на взаимозависим входящ поток, ако последният отговаря на следните условия:

- а) взаимозависимият входящ поток е пряко свързан с изходящия поток и не се взема под внимание при изчисляването на входящите ликвидни потоци по глава 3;
- б) взаимозависимият входящ поток се изисква съгласно законово, подзаконово или договорно задължение;
- в) взаимозависимият входящ поток отговаря на едно от следните условия:
 - i) той възниква задължително преди изходящия поток;
 - ii) той се получава в рамките на 10 дни и е гарантиран от централното правителство на държава членка.

Член 27

Изходящи потоци от оперативни влогове

1. Кредитните институции умножават по 25 % задълженията, произтичащи от влогове, които се поддържат, както следва:

- а) от вложителя — за да ползва предоставени от кредитната институция услуги по клиринг, попечителство или управление на парични средства или други сравними услуги в контекста на установено оперативно взаимоотношение;
- б) при споделено изпълнение на обща задача в рамките на институционална защитна схема, отговаряща на изискванията по член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или в рамките на група от кооперативни кредитни институции, дълготрайно свързани с централен орган, отговаряща на условията на член 113, параграф 6 от този регламент, или като изискван съгласно законова или договорна разпоредба влог на друга кредитна институция, която е член на същата институционална защитна схема или кооперативна мрежа, при условие че тези влогове не се признават за ликвидни активи за кредитната институция вложител, както е посочено в параграф 3 и член 16;
- в) от вложителя в рамките на установено оперативно взаимоотношение, различно от посоченото в буква а);
- г) от вложителя — за да ползва услуги по парични клирингови операции и услуги от централна кредитна институция, когато кредитната институция е част от някоя от мрежите или схемите, посочени в член 16.

2. Независимо от параграф 1 кредитните институции умножават по 5 % частта от задълженията, произтичащи от посочените в параграф 1, буква а) влогове, която е обхваната от схема за гарантиране на депозитите съгласно Директива 94/19/ЕО или Директива 2014/49/ЕС или от равностойна схема за гарантиране на депозитите в трета държава.

3. Влоговете на кредитни институции в централната кредитна институция, които се считат за ликвидни активи за кредитната институция вложител в съответствие с член 16, се умножават по ставка от 100 % за изходящите потоци за централната институция, която се прилага върху стойността на тези ликвидни активи след съответното процентно намаление. Тези ликвидни активи се включват в покритието само на изходящи потоци, които не са посочени в първото изречение от настоящия параграф, и не се вземат предвид при изчислението на състава на оставащия ликвиден буфер по член 17 за централната институция на индивидуално равнище.

4. Услугите по клиринг, попечителство или управление на парични средства или други сходни услуги, посочени в параграф 1, букви а) и г), обхващат тези услуги само доколкото те се предоставят в рамките на установено взаимоотношение, което е от изключително значение за вложителя. По отношение на влоговете, посочени в параграф 1, букви а), в) и г), се прилагат строги законови или оперативни ограничения, поради което значителни тегления в рамките на периода от 30 календарни дни са малко вероятни. Средствата в размер над изисквания за предоставянето на оперативни услуги се третират като неоперативни влогове.

5. Влоговете, произтичащи от взаимоотношение на кореспондентско банкиране или от предоставянето на основни посреднически услуги, не се третират като оперативни влогове и за тях се прилага ставка от 100 % за изходящите потоци.

6. С цел определяне на влоговете, посочени в параграф 1, буква в), кредитната институция счита, че съществува установено оперативно взаимоотношение с нефинансов клиент, с изключение на срочните влогове, спестовните влогове и брокерските влогове, когато са изпълнени всички критерии по-долу:

- а) приложимият лихвен процент е с поне 5 базисни пункта по-нисък от преобладаващия лихвен процент за сходни търговски влогове, но не трябва да е отрицателен;
- б) влогът се държи по специално определени сметки и ценообразуването по него се извършва, без за вложителя да се създават икономически стимули да поддържа по влога повече средства, отколкото е необходимо за оперативното взаимоотношение;
- в) съществени трансакции се отразяват периодично по дебита и кредита на съответната сметка;
- г) изпълнен е един от следните критерии:
 - i) взаимоотношението с вложителя е съществувало най-малко 24 месеца;
 - ii) влогът се използва за минимум 2 активни услуги; тези услуги могат да включват пряк или непряк достъп до национални или международни платежни услуги, търговия с ценни книжа или депозитарни услуги.

Като оперативен влог се третира само тази част от влога, която е необходима за използването на услугата, от която влогът е вторичен продукт. Излишъкът се третира като неоперативен влог.

Член 28

Изходящи потоци от други задължения

1. Кредитните институции умножават по 40 % задълженията, произтичащи от влогове на клиенти, които са нефинансови клиенти, централни правителства, централни банки, многостранни банки за развитие, субекти от публичния сектор, кредитни кооперации, лицензирани от компетентен орган, лични инвестиционни дружества, или от влогове на клиенти, които са депозитни брокери, доколкото те не попадат в обхвата на член 27.

Независимо от алинея първа, ако задълженията по посочената алинея са обхванати от схема за гарантиране на депозитите съгласно Директива 94/19/ЕО или Директива 2014/49/ЕО или равностойна схема за гарантиране на депозитите в трета държава, те се умножават по 20 %.

2. Кредитните институции умножават по 0 % задълженията, произтичащи от собствените им оперативни разходи.

3. Кредитните институции умножават задълженията, произтичащи от обезпечени кредитни сделки и спелки, обусловени от капиталовия пазар, чийто падеж настъпва в рамките на 30 календарни дни, както е определено в член 192, параграфи 2 и 3 от Регламент № 575/2013, по:

- а) 0 %, ако са обезпечени с активи, които биха били определени като активи от ниво 1 съгласно член 10, с изключение на изключително висококачествените покрити облигации, посочени в член 10, параграф 1, буква е), или ако кредиторът е централна банка;
- б) 7 %, ако са обезпечени с активи, които биха били определени като изключително висококачествени покрити облигации по член 10, параграф 1, буква е);
- в) 15 %, ако са обезпечени с активи, които биха били определени като активи от ниво 2А съгласно член 11;
- г) 25 %:
 - i) ако са обезпечени с активите по подточка i), ii) или iv) от член 13, параграф 2, буква г);
 - ii) ако са обезпечени с активи, които не биха могли да бъдат определени като ликвидни активи съгласно членове 10 и 11, и заемодател е централното правителство, субект от публичния сектор на държавата членка или трета държава, в която кредитната институция е получила лиценз или е открила клон, или многостранна банка за развитие. Това третиране се прилага само за субектите от публичния сектор с рисково тегло, по-малко или равно на 20 % съгласно член 116, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- д) 35 %, ако са обезпечени с подкатегориите активи по подточки iii) или v) от член 13, параграф 2, буква г);

- е) 50 %, ако са обезпечени със:
- i) корпоративни облигации, които биха били определени като активи от ниво 2Б съгласно член 12, параграф 1, буква б);
 - ii) акции, които биха били определени като активи от ниво 2Б съгласно член 12, параграф 1, буква в);
- ж) 100 %, ако са обезпечени с активи, които не биха могли да бъдат определени като ликвидни активи съгласно дял II, с изключение на сделки в обхвата на буква г), подточка ii) от настоящия параграф, или ако кредитор е централна банка.
4. Операциите по замяна на обезпечения, чийто падеж настъпва в рамките на следващите 30 дни, водят до изходящ поток в размер на превишението на стойността на получените в заем ликвидни активи над стойността на предоставените в заем ликвидни активи, освен ако контрагентът е централна банка, като в този случай за изходящия поток се прилага ставка от 0 %.
5. Компенсационните салда по отделни сметки, свързани с режими за защита на клиентите, наложени от национални нормативни актове, се третираят като входящи потоци в съответствие с член 32 и се изключват от запаса от ликвидни активи.
6. Кредитните институции прилагат ставка от 100 % за изходящите потоци по отношение на всички полици, облигации и други дългови ценни книжа, издадени от кредитната институция, освен ако облигациите се продават изключително на пазара на дребно и се държат по сметка на дребно, като в този случай тези инструменти могат да се третират като съответната категория влогове на дребно. Налагат се ограничения, като например това, инструментите да се купуват и притежават единствено от клиенти на дребно.

Член 29

Изходящи потоци в рамките на група или институционална защитна схема

1. Независимо от член 31 компетентните органи могат да разрешат прилагането на по-ниска ставка за изходящите потоци по отношение на неусвоени кредитни или ликвидни улеснения, в зависимост от всеки конкретен случай, когато са изпълнени всички условия по-долу:
- а) дори при едновременното възникване на напрежение само за доставчика и напрежение за целия пазар има основания да се очаква по-малък изходящ поток;
 - б) контрагентът е институция майка или дъщерна институция на кредитната институция, или друго дъщерно предприятие на същата институция майка, или е свързан с институцията чрез определено отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО ⁽¹⁾, или е член на същата институционална защитна схема, посочена в член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или е централната институция, или е член на мрежа или кооперативна група, съгласно посоченото в член 10 от споменатия регламент;
 - в) по-ниската ставка за изходящите потоци не е по-ниска от ставката за входящите потоци, приложена от контрагента;
 - г) кредитната институция и контрагентът са установени в една и съща държава членка.
2. Компетентните органи могат да отменят прилагането на условието по параграф 1, буква г), когато се прилага член 20, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013. В този случай се спазват следните допълнителни обективни критерии:
- а) доставчикът на ликвидност и получателят на ликвидност имат нискорисков ликвиден профил;
 - б) съществуват правнообвързващи споразумения и задължения между субектите от групата по отношение на неусвоената кредитна линия или линия за осигуряване на ликвидност;
 - в) ликвидният рисков профил на получателя на ликвидност се взема под внимание при управлението на ликвидния риск на доставчика на ликвидност;

Когато разрешат прилагането на по-ниска ставка за изходящите потоци, компетентните органи информират ЕБО за резултата от процеса по член 20, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013. Компетентните органи правят редовен преглед на изпълнението на условията за такива по-малки изходящи потоци.

Член 30

Допълнителни изходящи потоци

1. За обезпечение, различно от паричните средства и активите, посочени в член 10, което е предоставено от кредитната институция по договори от приложение II към Регламент (ЕС) № 575/2013 и кредитни деривати, се предвижда допълнителен изходящ поток от 20 %.

За обезпечение под формата на активи, посочени в член 10, параграф 1, буква е), което е предоставено от кредитната институция по договори от приложение II към Регламент (ЕС) № 575/2013 и кредитни деривати, се предвижда допълнителен изходящ поток от 10 %.

⁽¹⁾ Седма директива на Съвета от 13 юни 1983 г. приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора относно консолидираните счетоводни отчети (ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1).

2. Кредитните институции изчисляват и уведомяват компетентните органи за допълнителните изходящи потоци за всички сключени от тях договори, чиито условия пораждат допълнителни изходящи ликвидни потоци или потребност от обезпечения в рамките на 30 календарни дни след съществено влошаване на кредитното качество на кредитната институция. Кредитните институции уведомяват компетентните органи за тези изходящи потоци не по-късно от подаването на отчета по член 415 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Ако компетентните органи сметнат подобни изходящи потоци за значими спрямо потенциалните изходящи ликвидни потоци на кредитната институция, те изискват от нея да добави за тези договори допълнителен изходящ поток, отговарящ на потребността от допълнителни обезпечения или парични потоци, възникваща от съществено влошаване на кредитното качество на кредитната институция като понижаване на външната ѝ кредитна оценка с три степени. Кредитната институция прилага ставка от 100 % за изходящите потоци по отношение на това допълнително обезпечение или парични изходящи потоци. Кредитната институция редовно преразглежда степента на това съществено влошаване в контекста на съответните клаузи на сключените от нея договори и уведомява компетентните органи за резултатите от прегледа.
3. Кредитната институция предвижда допълнителен изходящ поток, съответстващ на потребността от обезпечение, която би възникнала в резултат на въздействието на сценарий на неблагоприятно развитие на пазарните условия върху сключените от кредитната институция сделки с деривати, сделки за финансиране и други договори, ако тя е съществена. Това изчисление се извършва в съответствие с делегирания акт, който ще бъде приет от Комисията съгласно член 423, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
4. Кредитните институции отчитат на нетна основа изходящите и входящите потоци, очаквани в срок от 30 календарни дни по договорите от приложение II към Регламент (ЕС) № 575/2013, в съответствие с член 21. В случай на нетен изходящ поток кредитната институция умножава резултата по ставка от 100 % за изходящите потоци. Кредитните институции изключват от тези изчисления онези изисквания за ликвидност, които биха възникнали в резултат на прилагането на параграфи 1, 2 и 3.
5. Кредитната институция предвижда допълнителен изходящ поток, съответстващ на 100 % от пазарната стойност на продаваните чрез къси продажби ценни книжа или други активи, които трябва да бъдат доставени в срок от 30 календарни дни, освен ако институцията притежава ценните книжа, предмет на доставката, или ги е получила в заем при условия, налагащи връщането им едва след изтичането на срока от 30 календарни дни, и ако ценните книжа не са част от ликвидните активи на кредитните институции. Ако късата позиция се покрива от обезпечена сделка по финансиране с ценни книжа, кредитната институция приема, че късата позиция ще се поддържа през целия период от 30 календарни дни и получава ставка от 0 % за изходящите потоци.
6. Кредитната институция предвижда допълнителен изходящ поток, съответстващ на 100 % от:
- а) излишъка по обезпечението, който кредитната институция държи и който по договор може да бъде изискан от контрагента по всяко време;
 - б) обезпечението, което трябва да бъде върнато на контрагент в рамките на 30 календарни дни;
 - в) обезпечението, което съответства на активите, които биха били определени като ликвидни активи за целите на дял II, и което без съгласието на кредитната институция може да бъде заменено за активи, които не биха могли да бъдат определени като ликвидни активи за целите на дял II.
7. Влоговете, получени като обезпечение, не се разглеждат като задължения за целите на член 27 или 29, но за тях се прилагат разпоредбите на параграфи 1—6 от настоящия член, в съответните случаи.
8. Кредитните институции прилагат ставка от 100 % за изходящите потоци за загуба на финансиране по отношение на обезпечените с активи ценни книжа, покритите облигации и други структурирани финансови инструменти, чийто падеж е в рамките на 30 календарни дни, когато тези инструменти са издадени от самата кредитна институция или от спонсориран посредници или дружества със специална цел (ДСЦ).
9. Кредитните институции прилагат ставка от 100 % за изходящите потоци за загуба на финансиране по отношение на обезпечените с активи търговски ценни книжа, посредници (conduits), фондове за инвестиции в ценни книжа и други подобни механизми за финансиране. Тази ставка от 100 % за изходящите потоци се прилага за падежиращата сума или за размера на активите, които потенциално биха били върнати, или за изискваната ликвидност.
10. По отношение на частта от финансовите програми по параграфи 8 и 9 кредитните институции, които са доставчици на асоциирани ликвидни улеснения, не са задължени да прилагат двойно отчитане на падежиращия финансов инструмент и на ликвидното улеснение за консолидирани програми.
11. Приема се, че получените в заем активи при липса на обезпечение, чийто падеж настъпва в рамките на 30 календарни дни, се погасяват изцяло, което води до ставка от 100 % за изходящите потоци по отношение на ликвидните активи, освен ако кредитната институция притежава ценните книжа и те не са част от ликвидния буфер на кредитната институция.
12. Що се отнася до предоставянето на основни посреднически услуги, за сделките, при които кредитната институция е финансирала активите на даден клиент чрез тяхното вътрешно нетиране спрямо късите продажби на друг клиент, се прилага ставка от 50 % за условните задължения, тъй като в случай на изтегляне на активи от страна на клиента кредитната институция може да е задължена да осигури допълнителни източници на финансиране, за да покрие тези позиции.

Член 31

Изходящи потоци по кредитни и ликвидни улеснения

1. За целите на настоящия член ликвидно улеснение е всяко неусвоено улеснение с поето задължение, което може да бъде използвано за рефинансиране на дългови инструменти на клиент в случаите, в които той не е в състояние да поднови тези дългови инструменти на финансовите пазари. Стойността на ликвидното улеснение се изчислява като сумата на покрития от него непогасен дълг, издаден от клиента, чийто падеж настъпва в рамките на 30 календарни дни. Частта от ликвидното улеснение, покриваща дълг, чийто падеж не настъпва в рамките на 30 календарни дни, се изключва от обхвата на определението за това улеснение. Всеки допълнителен аспект на улеснението се третира като кредитно улеснение с поето задължение при съответното ниво на усвояване, посочено в настоящия член. Улесненията за общ оборотен капитал за предприятия се класифицират не като ликвидни улеснения, а като кредитни улеснения.

2. Кредитните институции изчисляват изходящите потоци за кредитните и ликвидните улеснения чрез умножаване на размера на кредитните и ликвидните улеснения по съответните ставки за изходящите потоци, посочени в параграфи 3—5. Изходящите потоци по кредитни и ликвидни улеснения с поето задължение се определят като процент от максималния размер, който може да бъде усвоен в рамките на 30 календарни дни, след приспадане на изискването за ликвидност, което би било приложимо съгласно член 23 за търговското финансиране по задбалансови позиции, и след приспадане на стойността на обезпечението, предоставено на кредитната институция и оценено в съответствие с член 9, при условие че обезпечението отговаря на всички условия по-долу:

- а) то може да се използва повторно или да бъде заложено от кредитната институция;
- б) то се държи под формата на ликвидни активи, но не се признава като част от ликвидния буфер; и
- в) то не се състои от активи, издадени от контрагента по улеснението или от свързани с него лица.

Ако кредитната институция разполага с необходимата информация, максималната сума, която може да бъде усвоена по кредитни и ликвидни улеснения, се определя като максималната сума, която би могла да бъде усвоена с оглед на собствените задължения на контрагента или с оглед на предварително установения по договора график за усвояване, която става дължима през следващите 30 календарни дни.

3. Максималната сума, която може да бъде усвоена по неусвоени кредитни и ликвидни улеснения с поето задължение през следващите 30 календарни дни, се умножава по 5 %, ако те могат да бъдат отнесени към класа „експозиции на дребно“.

4. Максималната сума, която може да бъде усвоена по неусвоени кредитни улеснения с поето задължение през следващите 30 календарни дни, се умножава по 10 %, когато те отговарят на следните условия:

- а) те не могат да бъдат отнесени към класа „експозиции на дребно“;
- б) те са били предоставени на клиенти, които не са финансови клиенти, включително нефинансови предприятия, централни правителства, централни банки, многостранни банки за развитие и субекти от публичния сектор;
- в) те не са предоставени с цел осигуряване на финансиране за клиента, когато той не може да задоволи потребностите си от финансиране на финансовите пазари.

5. Максималната сума, която може да бъде усвоена по неусвоени ликвидни улеснения с поето задължение през следващите 30 календарни дни, се умножава по 30 %, когато те отговарят на условията, посочени в параграф 4, букви а) и б), и по 40 %, когато са предоставени на лични инвестиционни дружества.

6. Неусвоеният размер, за който е поето задължение, на ликвидно улеснение, предоставено на дружество със специална цел — секюритизация (ДСЦС), с оглед да се даде възможност на такова дружество да придобие активи, различни от ценни книжа, от клиенти, които не са финансови клиенти, се умножава по 10 %, доколкото той надвишава размера на закупуваните активи от клиенти и ако максималната сума, която може да бъде усвоена, е договорно ограничена до размера на закупуваните активи.

7. Централната кредитна институция в схема или мрежа по член 16 умножава ликвидното финансиране, за което е поето задължение към кредитна институция членка, по ставка от 75 % за изходящите потоци, когато тази кредитна институция членка може да третира ликвидното финансиране като ликвиден актив съгласно член 16, параграф 2. Ставката от 75 % за изходящите потоци се прилага спрямо главницата на ликвидното финансиране, за която е поето задължение.

8. Кредитната институция умножава максималната сума, която може да бъде изтеглена по друг неусвоен кредит с поето задължение и други неусвоени кредитни улеснения с поето задължение в рамките на 30 календарни дни, по съответната ставка за изходящите потоци, както следва:

- а) 40 % за кредитните и ликвидните улеснения, предоставени на кредитни институции, и за кредитните улеснения, предоставени на други регулирани финансови институции, в това число застрахователни предприятия и инвестиционни посредници, ПКИ (предприятия за колективно инвестиране) или инвестиционна схема от затворен тип;

- б) 100 % за ликвидните улеснения, предоставени от кредитната институция на дружества със специална цел — секюризация, различни от посочените в параграф 6, и за споразуменията, съгласно които от институцията се изисква да купи или замени активи на дружество със специална цел — секюризация;
- в) 100 % за кредитни и ликвидни улеснения, предоставени на финансови клиенти, които не са посочени в букви а) и б) и в параграфи 1—7.

9. Независимо от параграфи 1—8 кредитните институции, които са създадени и финансирани от централно или регионално правителство на поне една държава членка, могат да прилагат посоченото в параграфи 3 и 4 третиране по отношение на кредитните и ликвидните улеснения, които са предоставени на насърчителни заемодатели единствено с цел пряко или непряко финансиране на насърчителни заеми, ако тези заеми отговарят на изискванията по отношение на ставките за изходящите потоци, посочени в параграфи 3 и 4.

Независимо от член 32, параграф 3, буква е), ако тези насърчителни заеми са отпуснати посредством друга кредитна институция, действаща като посредник, кредитните институции могат да приложат симетричен входящ и изходящ поток.

Насърчителните заеми по настоящия параграф се отпускат само на лица, които не са финансови клиенти, на неконкурентна основа и с нестопанска цел, за насърчаване на изпълнението на целите на обществената политика на Съюза или на съответното централно или регионално правителство на държавата членка. Ползването на такива улеснения е възможно единствено в рамките на очакваното обичайно търсене за насърчителни заеми и до размера на това търсене, при условие че се извършва последващо отчитане на използването на разпределените средства.

10. Кредитните институции умножават по 100 % всички изходящи ликвидни потоци, произтичащи от задължения, различни от тези по членове 23—31, които стават дължими в рамките на 30 календарни дни.

ГЛАВА 3

Входящи ликвидни потоци

Член 32

Входящи потоци

- Входящите ликвидни потоци се оценяват за период от 30 календарни дни. Те обхващат само договорните входящи потоци от експозиции, които не са просрочени и за които кредитната институция няма основания да очаква неизпълнение през следващите 30 календарни дни.
- Входящите ликвидни потоци получават ставка от 100 % за входящите потоци, включително по-специално следните входящи потоци:
 - вземанията към централни банки и финансови клиенти. По отношение на последните, за входящите потоци от следните конкретни сделки се прилага ставка от 100 % за входящите потоци:
 - ценни книжа, чийто падеж настъпва в рамките на 30 календарни дни;
 - операции по търговско финансиране, посочени в член 162, параграф 3, втора алинея, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013, с остатъчен срок до падежа под 30 календарни дни;
 - вземанията по позиции в инструменти, включени в основни индекси за капиталови инструменти, при условие че няма двойно отчитане на ликвидните активи. Тези суми включват договорно установените вземания със срок до 30 календарни дни, като парични дивиденди от такива основни индекси и вземания на парични средства по такива капиталови инструменти, които са продадени, но все още не е извършен сетълмент по тях, ако те не са признати за ликвидни активи в съответствие с дял II.
- Независимо от параграф 2 входящите потоци, посочени в настоящия параграф, подлежат на следните изисквания:
 - вземанията към клиенти, които не са финансови клиенти, за целите на плащането по главницата се намаляват с по-високата от следните две суми — с 50 % от стойността им или със стойността на договорните задължения към тези клиенти за предоставяне на финансирането. За целите на настоящата буква клиентите, които не са финансови клиенти, включват предприятия, централни правителства, многостранни банки за развитие и субекти от публичния сектор. Независимо от буква а) кредитните институции, към които е поето задължение по член 31, параграф 9, за да могат да предоставят насърчителен заем на краен получател, или към които е поето подобно задължение от многостранна банка за развитие или субект от публичния сектор, могат да отчетат входящ поток до размера на изходящия поток, който прилагат към съответното задължение за предоставяне на тези насърчителни заеми;
 - вземанията по обезпечени кредитни сделки и сделки, обусловени от капиталовия пазар по смисъла на член 192, точки 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, ако са обезпечени с ликвидни активи, не се отчитат до размера на

стойността на ликвидните активи след приспадане на процентните намаления, приложими в съответствие с дял II. За останалата част от дължимите суми или когато те са обезпечени с активи, които не се определят като ликвидни активи в съответствие с дял II, се отчита пълният им размер. Не се допускат входящи потоци, ако обезпечението се използва за покриване на къса позиция съгласно член 30, параграф 5;

- в) за вземанията по договорни падежиращи маржин заеми, предоставени срещу обезпечение с неликвидни активи, може да се приложи ставка от 50 % за входящите потоци. Такива входящи потоци могат да бъдат отчетени само ако кредитната институция не използва обезпечението, което е получила първоначално срещу заемите, за покриване на къси позиции;
- г) вземанията, които кредитната институция дължник третира съгласно член 27, с изключение на влоговете в централната институция, посочена в член 27, параграф 3, се умножават по съответната ставка за симетричен входящ поток. Ако съответната ставка не може да бъде определена, се прилага ставка от 5 % за входящия поток;
- д) замените на обезпечения, чийто падеж настъпва в рамките на 30 календарни дни, водят до входящ поток в размер на превишението на стойността на предоставените в заем ликвидни активи над стойността на получените в заем ликвидни активи;
- е) ако обезпечението, получено чрез обратни репо сделки, предоставяне на ценни книжа в заем или замяна на обезпечения, чийто падеж настъпва в рамките на 30-дневния период, се заложи повторно и се използва за покриване на къси позиции, които могат да излязат извън рамките на 30-дневния период, кредитната институция приема, че тези обратни репо сделки или споразумения за предоставяне в заем на ценни книжа ще бъдат подновени и няма да доведат до входящи парични потоци, което отразява необходимостта тя да продължи да покрива късата позиция или да изкупи обратно съответните ценни книжа. Късите позиции включват както случаите, в които при уравновесен портфейл банката е извършила окончателна къса продажба на ценна книга като част от търговска стратегия или хеджиране, така и случаите, в които кредитната институция е заела къса позиция по ценна книга в уравновесения репо портфейл и е взела ценна книга в заем за определен период, и е предоставила ценната книга в заем за по-дълъг период;
- ж) неусвоените кредитни или ликвидни улеснения и всякакви други задължения, получени от субекти, различни от централните банки, и посочените в член 34, не се отчитат. Неусвоените ликвидни улеснения с поето задължение от централната банка, които са признати като ликвидни активи в съответствие с член 14, не се отчитат като входящ поток;
- з) вземанията по ценни книжа, издадени от самата кредитна институция или от свързан с нея субект, се отчитат на нетна основа, като ставката за входящите потоци се прилага въз основа на ставката за входящите потоци, приложима за базисния актив съгласно настоящия член;
- и) активите без определена крайна договорна дата се отчитат с 20 % ставка за входящия поток, при условие че договорът позволява на кредитната институция да се откаже от договора или да поиска плащане в рамките на 30 дни.

4. Параграф 3, буква а) не се прилага за вземанията по обезпечени кредитни сделки и обусловени от капиталовия пазар сделки съгласно определенията по член 192, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, които са обезпечени с ликвидни активи в съответствие с дял II, както се посочва в параграф 3, буква б). Входящите потоци от освобождаването на салдата по отделени сметки съгласно нормативните изисквания за защита на търговските активи на клиентите се отчитат изцяло, при условие че тези салда по отделени сметки се поддържат в ликвидни активи, определени в дял II.

5. Изходящите и входящите потоци, очаквани в срок от 30 календарни дни по договорите, изброени в приложение II към Регламент (ЕС) № 575/2013, се изчисляват на нетна основа, както е посочено в член 21, и се умножават по 100 %, ако резултатът е нетен входящ поток.

6. Кредитните институции не вземат предвид входящите потоци от ликвидните активи, посочени в дял II, различни от вземанията по активи, които не са отразени в пазарната стойност на актива.

7. Кредитните институции не отчитат входящите потоци от нови задължения, които са поели.

8. Кредитните институции отчитат входящите ликвидни потоци, които трябва да се получат в трети държави с ограничения върху преводите или които са деноминирани в неконвертируеми валути, само доколкото тези входящи потоци съответстват на изходящите потоци в съответната трета държава или съответната валута.

Член 33

Таван на входящите потоци

1. Кредитните институции ограничават признаването на входящите ликвидни потоци до 75 % от общите изходящи ликвидни потоци, както е определено в глава II, освен ако конкретен входящ поток е изключен според посоченото в параграфи 2, 3 или 4.

2. След предварително одобрение от компетентния орган кредитната институция може да изключи напълно или частично следните входящи ликвидни потоци от прилагането на посочения в параграф 1 таван:

- а) входящи потоци, при които доставчикът е институция майка или дъщерна институция на кредитната институция, или друго дъщерно предприятие на същата институция майка, или е свързан с кредитната институция чрез определено отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО;
- б) входящи потоци от влогове в други кредитни институции в рамките на група от субекти, за които може да се приложи третирането съгласно член 113, параграф 6 или 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- в) входящи потоци, посочени в член 26, в това число входящи потоци от заеми, свързани с ипотечно кредитиране, или настръчителни заеми, посочени в член 31, параграф 9, или от многостранна банка за развитие, или от субект от публичния сектор, за които кредитната институция е посредник.

3. След предварително одобрение от компетентния орган специализираните кредитни институции могат да бъдат освободени от задължението за прилагане на таван на входящите потоци, ако техните основни дейности са лизинг и факторинг, с изключение на дейностите, описани в параграф 4, и ако са изпълнени условията, посочени в параграф 5.

4. След предварително одобрение от компетентния орган за специализираните кредитни институции може да се прилага таван на входящите потоци от 90 %, ако са изпълнени посочените в параграф 5 условия и ако техните основни дейности са следните:

- а) финансиране за закупуване на моторни превозни средства;
- б) потребителско кредитиране, както е описано в Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

5. Кредитните институции, посочени в параграф 3, могат да бъдат освободени от задължението за прилагане на таван на входящите потоци, а кредитните институции, посочени в параграф 4, могат да приложат таван, по-висок от 90 %, ако отговарят на следните условия:

- а) дейностите показват нискорисков ликвиден профил въз основа на следните фактори:
 - i) графикът на входящите потоци съответства на графика на изходящите потоци;
 - ii) на индивидуално равнище кредитната институция не е финансирана в значителна степен от влогове на дребно;
- б) на индивидуално равнище делът на техните основни дейности, посочени в параграф 3 или 4, превишава 80 % от балансовото число;
- в) изключенията са оповестени в годишни доклади.

Компетентните органи информират ЕБО кои специализирани кредитни институции са освободени от задължението за прилагане на таван или прилагат по-висок таван, предоставяйки съответната обосновка. ЕБО публикува и поддържа списък на специализираните кредитни институции, освободени от прилагането на таван или прилагащи по-висок таван. ЕБО може да изиска подкрепяща документация.

6. След като бъдат одобрени от компетентния орган, изключенията по параграфи 2, 3 и 4, могат да бъдат прилагани както на индивидуално, така и на консолидирано равнище съгласно член 2, параграф 3, буква д).

7. Кредитните институции определят размера на нетните изходящи ликвидни потоци при прилагане на тавана за входящите потоци по формулата, предвидена в приложение II към настоящия регламент.

Член 34

Входящи потоци в рамките на група или на институционална защитна схема

1. Независимо от член 32, параграф 3, буква ж) компетентните органи могат да дадат разрешение на институцията в отделни случаи да прилага по-висока ставка за входящите потоци за неусвоените кредитни и ликвидни улеснения, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:

- а) има основания да се очаква по-голям входящ поток дори при едновременното възникване на напрежение само за доставчика и напрежение за целия пазар;
- б) контрагентът е институция майка или дъщерна институция на кредитната институция, или е друго дъщерно предприятие на същата институция майка, или е свързан с кредитната институция чрез определено отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО, или е член на същата институционална защитна схема, посочена в член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или е централната институция, или е член на мрежа или кооперативна група, съгласно посоченото в член 10 от същия регламент;
- в) когато ставката за входящия поток надхвърля 40 %, контрагентът прилага симетрична ставка за изходящия поток независимо от член 31;
- г) кредитната институция и контрагентът са установени в една и съща държава членка.

2. Когато кредитната институция и кредитната институция на контрагента са установени в различни държави членки, компетентните органи могат да предоставят освобождаване от изискванията по параграф 1, буква г), когато освен критериите по параграф 1 са изпълнени и следните допълнителни обективни критерии а)–в):

- а) доставчикът на ликвидност и получателят на ликвидност имат нискорисков ликвиден профил;
- б) между субектите в групата съществуват правно обвързващи споразумения и задължения относно кредитната линия или линията за осигуряване на ликвидност;
- в) ликвидният рисков профил на получателя на ликвидност е надлежно взет предвид при управлението на ликвидния риск на доставчика на ликвидност.

Компетентните органи работят заедно, като се консултират пълноценно в съответствие с член 20, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013, за да преценят дали допълнителните критерии, посочени в настоящия параграф, са спазени.

3. При условие че посочените в параграф 2 допълнителни критерии са спазени, компетентният орган на получателя на ликвидност има право да приложи преференциална ставка за входящите потоци от максимум 40 %. За прилагането на преференциална ставка над 40 % на симетрична база обаче се изисква одобрението и на двата компетентни органа.

В случай че за входящите потоци бъде разрешено прилагането на преференциална ставка над 40 %, компетентните органи информират ЕБО за резултата от посочения в параграф 2 процес. Компетентните органи правят редовен преглед на изпълнението на условията за такива по-високи входящи потоци.

ДЯЛ IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 35

Унаследяване на гарантирани от държава членка банкови активи

1. Активи, издадени от кредитните институции, които се ползват с гаранция от централното правителство на държава членка, се определят като активи от ниво 1 само ако гаранцията:

- а) е предоставена или за нея е поето задължение за максимален размер преди 30 юни 2014 г.;
- б) е пряка, изрична, неотменяема и безусловна гаранция и покрива неизпълнението на дължими плащания по главницата и лихвите.

2. Когато гарантът е регионално правителство или орган на местната власт в държава членка, гарантираният актив се определя като актив от ниво 1 само когато експозициите към такива регионални правителства или органи на местната власт се третират като експозиции към централното им правителство в съответствие с член 115, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, а гаранцията отговаря на изискванията по параграф 1.

3. Посочените в параграфи 1 и 2 активи продължават да отговарят на изискванията за активи от ниво 1, доколкото гаранцията остава в сила по отношение на съответния емитент или неговите активи, в зависимост от случая, в съответствие с периодичните изменения или замени. В случаите, когато размерът на гаранцията в полза на емитент или неговите активи бъде увеличен по всяко време след 30 юни 2014 г., активите се определят като ликвидни само до максималния размер на гаранцията, за която е поето задължение преди тази дата.

4. За активите, посочени в настоящия член, се прилагат същите изисквания, приложими съгласно настоящия регламент спрямо активите от ниво 1, които представляват вземания към централни или регионални правителства, местни органи на властта или субекти от публичния сектор, посочени в член 10, параграф 1, буква в), или са гарантирани от тях.

5. Когато за кредитна институция или нейните активи се прилага схема за гарантиране, схемата като цяло се счита за гаранция за целите на настоящия член.

Член 36

Преходни разпоредби за финансирани от държава членка агенции за управление на обезценени активи

1. Първостепенните облигации, емитирани от следните финансирани от държава членка агенции за управление на обезценени активи, се определят като активи от ниво 1 до 31 декември 2023 г.:

- а) в Ирландия — National Asset Management Agency (NAMA);
- б) в Испания — Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria, S.A. (SAREB);

- в) в Словения — Дружеството за управление на банковите активи, създадено съгласно мерките на Република Словения за подсилване на Закона за банковата стабилност (MSSBA).
2. За активите по параграф 1 се прилагат същите изисквания, приложими съгласно настоящия регламент спрямо активите от ниво 1, които представляват вземания към централни или регионални правителства, местни органи на властта или субекти от публичния сектор, посочени в член 10, параграф 1, буква в), или са гарантирани от тях.

Член 37

Преходна разпоредба за секюритизациите, обезпечени с жилищни заеми

1. Независимо от член 13 секюритизациите, издадени преди 1 октомври 2015 г., при които базисните експозиции са жилищни заеми по член 13, параграф 2, буква ж), подточка и), се определят като активи от ниво 2Б, ако отговарят на всички изисквания по член 13, освен изискванията за съотношението между стойността на заема и стойността на имота или за съотношението между стойността на заема и размера на доходите по член 13, параграф 2, буква ж), подточка и).
2. Независимо от член 13 секюритизациите, издадени преди 1 октомври 2015 г., при които базисните експозиции са жилищни заеми по член 13, параграф 2, буква ж), подточка и), които не отговарят на изискванията за средното съотношение между стойността на заема и стойността на имота или за средното съотношение между стойността на заема и размера на доходите по посочената подточка, се определят като активи от ниво 2Б до 1 октомври 2025 г., при условие че базисните експозиции включват жилищни заеми, за които не са били приложими национални законодателни разпоредби за ограничаване на съотношението между стойността на заема и размера на доходите към момента на отпускането им, и че тези жилищни заеми са били отпуснати преди 1 октомври 2015 г.

Член 38

Преходни разпоредби за въвеждане на отношението на ликвидно покритие

1. В съответствие с член 460, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 отношението на ликвидно покритие, предвидено в член 4, се въвежда по следната схема:
- а) 60 % от изискването за ликвидно покритие от 1 октомври 2015 г.;
 - б) 70 % от 1 януари 2016 г.
 - в) 80 % от 1 януари 2017 г.
 - г) 100 % от 1 януари 2018 г.
2. В съответствие с член 412, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013 държавите членки или компетентните органи могат да изискват от лицензираните в тяхната юрисдикция кредитни институции или от подклас от такива кредитни институции да изпълняват изискване за по-високо ликвидно покритие, в размер до 100 %, до окончателното въвеждане на задължителна минимална норма с размер от 100 % в съответствие с настоящия регламент.

Член 39

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*. Той се прилага от 1 октомври 2015 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 10 октомври 2014 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Формули за определяне на състава на ликвидния буфер

1. Кредитната институция използва формулите, определени в настоящото приложение, за определяне на състава на своя ликвиден буфер в съответствие с член 17.
2. Изчисляване на ликвидния буфер: към датата на изчисляване ликвидният буфер на кредитната институция е равен на:
 - а) размера на активите от ниво 1; плюс
 - б) размера на активите от ниво 2А; плюс
 - в) размера на активите от ниво 2Б;минус по-малкото от следните:
 - г) сбора на а), б) и в); или
 - д) „размера на превишението на ликвидните активи“, изчислен съгласно параграфи 3 и 4 от настоящото приложение.
3. „Размер на превишението на ликвидните активи“: той се състои от определените по-долу елементи:
 - а) коригираният размер на активите от ниво 1 без покритите облигации, който е равен на стойността на всички ликвидни активи от ниво 1, с изключение на покритите облигации от ниво 1, които кредитната институция би притежавала след извършване на обратната операция по всяка обезпечена сделка по финансиране, обезпечена кредитна сделка, сделка по замяна на активи или сделка с обезпечени деривати с падеж до 30 календарни дни от датата на изчислението, и когато кредитната институция и контрагентът обменят ликвидни активи най-малко по едно рамо на сделката;
 - б) коригираният размер на покритите облигации от ниво 1, който е равен на стойността след процентните намаления на всички покрити облигации от ниво 1, които кредитната институция би притежавала след извършване на обратната операция по всяка обезпечена сделка по финансиране, обезпечена кредитна сделка, сделка по замяна на активи или сделка с обезпечени деривати с падеж до 30 календарни дни от датата на изчислението, и когато кредитната институция и контрагентът обменят ликвидни активи най-малко по едно рамо на сделката;
 - в) коригираният размер на активите от ниво 2А, който е равен на стойността след процентните намаления на всички активи от ниво 2А, които кредитната институция би притежавала след извършване на обратната операция по всяка обезпечена сделка по финансиране, обезпечена кредитна сделка, сделка по замяна на активи или сделка с обезпечени деривати с падеж до 30 календарни дни от датата на изчислението, и когато кредитната институция и контрагентът обменят ликвидни активи най-малко по едно рамо на сделката; и
 - г) коригираният размер на активите от ниво 2Б, който е равен на стойността след процентните намаления на всички активи от ниво 2Б, които кредитната институция би притежавала след извършване на обратната операция по всяка обезпечена сделка по финансиране, обезпечена кредитна сделка, сделка по замяна на активи или сделка с обезпечени деривати с падеж до 30 календарни дни от датата на изчислението, и когато кредитната институция и контрагентът обменят ликвидни активи най-малко по едно рамо на сделката.
4. Изчисляване на „размера на превишението на ликвидните активи“: той е равен на:
 - а) коригирания размер на активите от ниво 1 без покритите облигации; плюс
 - б) коригирания размер на покритите облигации от ниво 1; плюс
 - в) коригирания размер на активите от ниво 2А; плюс
 - г) коригирания размер на активите от ниво 2Б;минус най-малкото от следните:
 - д) сбора на а), б), в) и г);
 - е) $100/30$ умножено по а);
 - ж) $100/60$ умножено по сбора на а) и б);
 - з) $100/85$ умножено по сбора на а), б) и в).

5. Съставът на ликвидния буфер след отчитане на извършването на обратната операция по всяка обезпечена сделка по финансиране, обезпечена кредитна сделка, сделка по замяна на активи или сделка с обезпечени деривати и прилагането на горепосочените тавани съгласно член 17 се определя по следния начин:

a'' (коригираният размер на активите от ниво 1 без покритите облигации след прилагане на тавана)

= a (коригираният размер на активите от ниво 1 без покритите облигации преди прилагане на тавана)

b'' (коригираният размер на покритите облигации от ниво 1 след прилагане на тавана)

= $\text{MIN}(b, a70/30)$

където b = коригираният размер на покритите облигации от ниво 1 преди прилагане на тавана

c'' (коригираният размер на активите от ниво 2А след прилагане на тавана)

= $\text{MIN}(c, (a + b'')40/60, \text{MAX}(a70/30 - b'', 0))$

където c = коригираният размер на активите от ниво 2А преди прилагане на тавана

d'' (коригираният размер на активите от ниво 2Б след прилагане на тавана)

= $\text{MIN}(d, (a + b'' + c'')15/85, \text{MAX}((a + b'')40/60 - c'', 0), \text{MAX}(70/30a - b'' - c'', 0))$

където d = коригираният размер на активите от ниво 2Б преди прилагане на тавана)

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Формула за изчисляване на нетния изходящ ликвиден поток

NLO (Net liquidity outflow)	= Нетни изходящи ликвидни потоци
TO (Total outflows)	= Общо изходящи потоци
TI (Total inflows)	= Общо входящи потоци
FEI (Fully exempted inflows)	= Изцяло освободени входящи потоци
IHC (Inflows subject to higher cap)	= Входящи потоци, за които се прилага по-високият таван от 90 % от изходящите потоци
IC (Inflows subject to cap)	= Входящи потоци, за които се прилага таван от 75 % от изходящите потоци

Нетните изходящи ликвидни потоци са равни на общия размер на изходящите потоци минус намалението за изцяло освободените входящи потоци, минус намалението за входящите потоци, за които се прилага таванът от 90 %, минус намалението за входящите потоци, за които се прилага таванът от 75 %.

$$\text{NLO} = \text{TO} - \text{MIN}(\text{FEI}, \text{TO}) - \text{MIN}(\text{IHC}, 0,9 * \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI}, 0)) - \text{MIN}(\text{IC}, 0,75 * \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI} - \text{IHC}/0,9, 0))$$